

Adventes Vēstis

2018. gada aprīlis, #4 (267)

Vienoti Kristus
cerībā

TĒMA:
VISUMA
KONSTANTES

KAS IR
“FARIZEJU
UN SADUĶEJU
RAUGS”?

SARUNA PAR
UZTICĪBU UN
NAMTURĪBU

101 IDEJA LA-
BĀKAM DIEV-
KALPOJUMAM

INTERVIJA
AR ANNU UN
JURI BITĒM

Latvijas ziņas	4
Aktuāls jautājums	5
Tēma	6
Intervija	10
Aktuāli	13
Vārds mācītājam	16
Jauniešiem	20
Bērniem	22

Dzīvības avots

Pirms dažām dienām visa kristīgā pasaule pieminēja Jēzus Kristus lielo upuri, kurš savu dzīvi atdeva par mums. To ir viegli uzrakstīt un izlasīt, bet grūti tā pa īstam saprast. Mēs neatdodam savu dzīvību citu dēļ. Tie ir ārkārtas reti un aizkustinoši gadījumi, kad dzirdam, piemēram, par mammām, kuras atsaikās lietot zāles un mirst, lai tikai gaidāmais bērns varētu piedzimt. Arī dabā mēdz notikt, ka putnu un dzīvnieku mammas pievērš sev ienaidnieka uzmanību, lai mazuļi būtu drošībā. Tie ir instinkti un mātes mīlestība.

Bet Tēvs upurēja Dēlu arī to cilvēku dēļ, kas viņu izsmēja, mocīja un galu galā piesita pie krusta. Jēzus mira arī par tiem, kas pagriež Dievam muguru un dzīvo savu dzīvi. Pasaule ir pilna netaisnības un sāpju. Bet Kristus mīlestības upuris dod iespēju nākt pie Dieva tajā pašā brīdī savā dzīvē, kad tu to tikai vēlies. Nav vispirms, kā uz pieņemšanu pie prezidenta, jāgaida atļauja, atbilstoši jāsaģērbjas un jāuzvedas. Pie Dieva mēs varam nākt tādi, kādi esam, jo Viņš tāpat mūs zina. Un gaida kā pazudušā dēla Tēvs. Katru gadu īpaši dzīvoju līdzīgi visiem Lieldienu notikumiem, un man arī parasti šajā laikā sanāk vadīt bērniem nodarbību par šo tematu.

Šai žurnāla numurā jūs atradīsiet rakstus un intervijas par dažādiem tematiem un notikumiem. Kaut kas ir rakstīts pasen, kāds materiāls atspoguļo nesen notikušo. Lasiet, pārlasiet, pārdomājiet, dalieties ar šīm pārdomām arī ar mums.

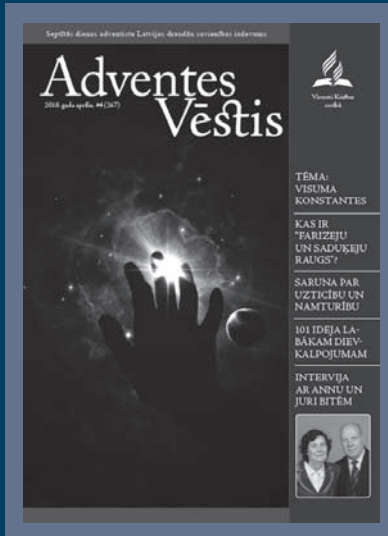
Lai Dievs Jūs visus bagātīgi svētī!

*Tatjana Tomsone,
„Adventes Vēstis” galvenā redaktore*

AdventesVēstis

ir Septītās dienas adventistu Latvijas draudžu Savienības biļetens.

Reģistrācijas apliecības Nr. 1918.
Iznāk reizi mēnesī.
Tirāža: 700 eks.

Galvenā redaktore:
Tatjana TOMSONE

Redakcija:
Andris PEŠELIS
Ģirts ROZNERIS
Jana JANIŠAUSKA
Juris KARČEVSKIS
Māris GAIDULIS
Mārite LIPSKA
Vilnis LATGALIS

Izdevējs:
Adventistu Latvijas draudžu
savienība

Adrese:
Baznīcas ielā 12a,
Rīgā, LV-1010,

E-pasts:
adventesvestis@inbox.lv

Tālrunis:
67240121

Iesūtītos materiālus redakcijai
ir tiesības rediģēt. Par reklāmas
izvietošanu uz 4. vāka zvanīt pa
tālruni 67240130.

Vilnis Latgalis
Adventistu Latvijas draudžu
savienības bīskaps

Vajadzība pēc Vasarsvētkiem

Savas zemes dzīves noslēgumā, pirms kruta nāves, augšāmcelšanās un pārcelšanās debesīs, Kristus saviem mācekļiem vēlējās visai detalizēti atklāt tuvākas un arī tālākas nākotnes notikumus. Viņš centās šo vēstījumu darīt pēc iespējas saprotamāku, skaidrāku un vieglāk uztveramu, tomēr mācekļi, nespēja to izprast un, šķiet, bija visai apmulsuši un izbijušies. Kristus būtu vēlējis viņiem atklāt vēl daudz, daudz vairāk, bet ar skumjām bija spiests sacīt: “Vēl daudz kas Man jums sakāms, bet jūs to tagad vēl nespējat nest (saprast *angļu tulk.*). (Jāņa 16:12)

Tomēr Kristum bija plāns, kā šo problēmu atrisināt. Viņš apsolīja mācekļiem, ka visā drīzumā šo jautājumu risināšanā šeit, uz zemes, tiks iesaistīta dievības trešā persona – Svētais Gars.

“Un Es lūgšu Tēvu, un Viņš dos citu Aizstāvi, lai Tas būtu pie jums mūžīgi, Patiesības Garu, ko pasaule nevar dabūt, tāpēc ka viņa To neredz un To nepazīst; bet jūs To pazīstat, jo Viņš pastāvīgi ir pie jums un mājā jūšos. (Jāņa 14:16,17) “Bet, kad nāks Viņš, Patiesības Gars, Tas jūs vadīs visā patiesībā,... un darīs jums zināmas nākamās lietas.” (Jāņa 16:13)

Kristus apsolīja, ka Viņš lūgs Tēvu sūtīt Svēto Garu saviem sekotājiem, bet tajā pašā laikā Viņš mācīja saviem klausītājiem pastāvīgi lūgt pēc Svētā Gara piepildītas un vadītas dzīves.

Lai Svētais Gars varētu ienākt cilvēku dzīvē un to izmainīt, cilvēkiem ir jāatver savas sirdis Viņam, jo Dievs neko neuzspiež ar varu.

Kā mēs varam atvērt savas sirdis Svētajam Garam?

Pirmkārt, mums ticībā jāpieņem Jēzu Kristu par savu Glābēju un Kungu. Tas nozīmē “saimnieka” nomaiņu, jo diviem kungiem nav iespējams kalpot. Tas ietver arī patiesu grēku nožēlu un atteikšanos no vecās dzīves ieradumiem.

Otrkārt, mums jāpiedzīvo pasaules uzskata un domāšanas veida nomaiņu. Mums jāklūst par Kristus mācekļiem un pastāvīgi jāpaliek kopā ar Viņu. Ko nozīmē palikt Kristū?

Palikt Kristū nozīmē izvēlēties Viņa raksturu kā savas jaunās dzīves standartu. (Galatiešiem 5:22) Tas nozīmē visā pilnībā atteikties no sava egoisma, patmīlības un grēcīgā rakstura kropluma.

“Kristus vēlas, lai jūsu garīgā izpratne tiktu attīrīta no savtības sārņiem, no negodīgas rīcības traipiem un rupjās, nelīdzjūtīgās cilvēcīgās dabas izpausmēm.” (*Izmeklētas vēstis*, 81)

Es esmu pārliecināts, ka tāpat kā pirms 2000 gadiem, Kristus arī šodien vēlas atklāt mums “lielas un varenas lietas”, kas visā drīzumā satricinās šo pasauli. Lai sagatavotos Viņa godības pilnajai atnākšanai, mums vairāk nekā jebkad ir nepieciešama Svētā Gara klātbūtne mūsu personīgajā dzīvē, ģimenē un draudzē.

“Ir pienācis laiks, kad mēs drīkstam sagaidīt, ka Kungs mūsu labā darīs lielas lietas. Mūsu pūles nedrīkst mazināties vai kļūt vājākas. Pirms tiks pabeigts darbs un apzīmogoti visi Dieva ļaudis, pār mums izliesies Svētais Gars. Mūsu vidū uzturēsies Debesu eņģeļi. Tagad ir laiks, kad jādzīvo pilnīgā paklausībā visām Dieva pavēlēm, lai sagatavotos Debesīm.” (*Izmeklētas vēstis*, 81)

Ir pienācis laiks 21. gadsimta Vasarsvētkiem! Atvērsim savas sirdis Svētajam Garam, nodosim savas dzīves visā pilnībā Jēzum Kristum un lūgsim Debesu Tēvu pēc Svētā Gara kristības!

Vilnis Latgalis

Sievietes turpina izglīties

Pirms vairākiem gadiem tika iesākta sieviešu kalpošanas apmācību programma. Šoreiz, 25. februārī, tika uzsāktas jau 4. līmeņa apmācības. Sievietes bija sabraukušas Rīgā no vairākām draudzēm, lai tupinātu izglītības. Apmācības vadīja TED Sieviešu kalpošanas nodaļas vadītāja Klāra Saņčesa-Šūte.

Mēs kopīgi aplūkojām, kāds bija Jēzus kā vadītājs un kā mums kļūt par labām vadītājām/mentorēm.

Klāra Saņčesa-Šūte vērsa mūsu uzmanību uz to, kāds Jēzus bija kā vadītājs. Jēzus bija vadītājs, kurš patiesībā visiem kalpoja. Viņš bija vislabākais vadītājs, un no viņa mums jāmacās. Visa Jēzus dzīve bija savienībā ar Dievu, un, ja mēs vēlamies būt veiksmīgas

vadītājas savās kalpošanās, tad mums arī ir jābūt pastāvīgā kontaktā jeb attiecībās ar Dievu.

Vēl viena būtiska doma, kas izskanēja seminārā – cik daudz mēs ieguldām cilvēkos, kas ir mūsu komandā. Svarīgi ir interesēties par saviem komandas locekļiem, satikties ārpus draudzes, apsveikt dzimšanas dienās. Tas nozīmē, ka labi vadītāji veido attiecības un parāda rūpes par cilvēkiem.

Klāra Saņčesa-Šūte novēlēja mums kļūt par veiksmīgām vadītājām savās kalpošanās. Tāpēc, lai darbs tiktu padarīts, ir nepieciešams iedegties un virzīties uz priekšu!

Nākamās apmācības sievietēm ar Klāru Saņčesu-Šūti ir plānotas 2019. gada februārī, kad tiks apgūta 4. līmeņa 2. daļa.

Mārīte Lipska

Adventistu Vispasaules Radio

Sepītās dienas adventistu oficiālais misijas radio, kura mērķauditorija pamatā ir nekristieši. Pārbaizi programmas tiek gatavotas ar mērķi pasludināt mūžīgā evaņģēlija vēsti un iedrošināt klausītājus veidot personiskas un jēgpilnas attiecības ar Dievu. AWR sadarbojas ar vairāk nekā 75 studijām visā pasaulē, tādējādi nodrošinot piemērotāko programmu saturu un stilu attiecīgajam reģionam. Ik gadu AWR no klausītājiem visā pasaulē saņem vairāk nekā 100 000 vēstule, telefona zvanu un e-pastu. Latvijā AWR programma ir dzirdama Latvijas Kristīgajā radio sestdienās plkst. 8:00, ar atkārtojumu pirmdienās plkst. 10:30. Raidījumu arhīvs pieejams mājas lapā www.adventisti.lv.

Programma “Meitenes Kristum”

24. februārī Rīgā, Baznīcas ielā 12 bija sabraukušas sievietes no vairākām draudzēm, lai iepazītos ar programmu “Meitenes Kristum”. Pavisam kopā bija 56 sievietes no 19 draudzēm. Semināru vadīja TED Sieviešu un Bērnu kalpošanas nodaļu vadītāja Klāra Saņčesa-Šūte.

Šī programma ir domāta kā mentoringa programma, kas veidotu attiecības starp paaudzēm.

Bībelē Pāvila vēstulē Titam 2:3-5 ir rakstīts: “Tāpat vecākās sievas lai uzvedas svētbiļīgi, nav nedz apmelotājas, nedz pārmērīgi nodevušās vīna dzeršanai, bet lai māca krietnumu. Lai viņas mudina jaunās sievas mīlēt savus vīrus un bērnus, būt saprātīgām un šķīstām, un saimnieciskām, pakļāvīgām saviem vīriem, tā lai Dieva vārds nav zaimots.”

Katra draudze, kas piedalījās seminārā, saņēma rokasgrāmatu. Rokasgrāmatā ir izdalītas 10 tēmas, kuras sadalītas piecās jomās: (1) Bībeles izpēte – vecumam atbilstošas Bībeles stundas par tēmām, kas uzrunā meitenes. (2) Lūgšana – dažāda veida lūgšanas, jo mēs neesam visas vienādas. (3) Veselība un dzīvesveids – saistīts ar meiteņu pasauli un kur viņas atrodas šajā brīdī. (4) Kalpošanas projekti – jo mēs visi zinām, ka palīdzēšana citiem dod labas sajūtas. (5) Rokdarbi – ne tikai lai meitenes būtu nodarbinātas, bet arī lai izgatavotu skaistas lietišķas, ko pārdot labdarības tirdziņā.

Ir arī iekļauts dzimšanas dienu kalendārs – jo tas ir lieliski, ja kāds atceras mūsu dzimšanas dienu, kā arī ir Bībeles/

Lūgšanu klade, lai sāktu ceļojumu ar Kristu. Tas padarīs viņu garīgo ceļojumu taustāmu.

Ar šīm piecām jomām sievietes iepazīnās teorētiski un praktiski. Bija iespēja iziet Kunga lūgšanas “Mūsu Tēvs” stacijas, kā arī varējām iegūt jaunas, radošas pieejas Bībeles izpētē, kas varētu būt uzrunājošas pusaudžu meitenēm.

Kopumā visas sievietes bija gandarītas, ka varēja piedalīties šajā seminārā, iegūstot jaunas idejas darbam ar pusaudžu meitenēm.

Atliek tik sievietēm novēlēt, lai izdodas būt par labām mentorēm mūsu meitenēm, palīdzot viņām izveidot īpašas attiecības ar Dievu.

Mārīte Lipska

KAS IR "FARIZEJU UN SADUĶEJU RAUGS"?

Jēzus tiem sacīja: "Pielūkojiet un sargieties no farizeju un saduķeju rauga." (Mt. 16:6) Taču mācekļi Jēzu nesaprata divu iemeslu dēļ: pirmkārt, domāja, ka tiem nav maizes, un, otrkārt, tiem šķitis, ka Jēzum bija jādod farizejiem prasītā zīme.

"Iejaukts miltos, raugs darbojas nemanāmi, visu masu pārvēršdams pēc savas dabas... Rakstu mācītāji un farizeji... neatklāja savu mācību īsto būtību un patiesos nolūkus, tomēr vienmēr veikli izlietoja ikkatru izdevību, lai tās viltīgi iedvestu savu klausītāju prātos. Bet, vienreiz pieņemti, šie maldīgie uzskati iedarbojās līdzīgi raugam maizē, iespiezdamies domāšanā un pārveidodami raksturu. Tieši šīs viltus mācības bija tās, kas ļaudīm neļāva saprast Kristus vārdus.

Tāda pati ietekme darbojas arī mūsu dienās, kad cilvēki Dieva likumu cenšas izskaidrot tā, lai tas saskanētu ar viņu rīcību. Šī šķira bauslību neapkarot atklāti, bet piedāvā spekulatīvas teorijas, kas izrok pamatus principiem. Viņi bauslību izskaidro tā, lai iznīcinātu tās spēku.

Farizeju liekulība bija pašlabuma meklēšanas rezultāts, bet pašpaaugstināšanās - viņu dzīves mērķis. Tieši tas beidzās ar Svēto Rakstu sagrozīšanu un nepareizu pielietošanu un padarīja tos aklus pret Kristus misijas nolūku. Pat mācekļiem draudēja briesmas uzkrāt sirdī šo viltīgo, nenotveramo ļaunumu.

Tos, kas sevi uzskatīja par Jēzus mācekļiem, lielā mērā ietekmēja farizeju prātojumi. Viņi bieži svārstījās starp ticību un neticību un nesaskatīja Kristū apslēpto gudrības un atzīšanas bagātību. Arī mācekļi, kaut gan ārēji visu atstājuši Kristus dēļ, tomēr, savu labumu meklējot, vēl nebija pārtraukuši tiekties pēc lielām lietām. Šis gars izraisīja strīdus, kurš no viņiem būs lielākais. Tieši tas nostājās starp viņiem un Kristu, padarīdams tos neiejūtīgus pret Viņa pašuzpurīgo misiju un tik kūtus izprast pestīšanas noslēpumu. Kā raugs, ja tam ļauj pabeigt savu darbu, izraisa pūšanu un bojāeju, tā pašlabumu meklējošs gars, ja tas tiek lolots, apgāna un aizved nāvē dvēseles.

Mūsu dienās, tāpat kā senatnē, starp Kunga sekotājiem šis viltīgais un maldinošais grēks ir visai plaši izplatīts. Cik bieži gan mūsu kalpošana Kristum, gan mūsu savstarpējās attiecības tiek aptraipītas ar slepenu vēlēšanos paaugstināties! Cik gatavi mēs esam domās paši sevi apsveikt; kā ilgojamies, lai cilvēki mūs atzinīgi novērtētu! Tā ir patmīlība, Dieva noliktā ceļa vietā ir vēlēšanās rast vieglāko, kas noved pie tā, ka Dieva baušļi tiek aizvietoti ar cilvēku teorijām un tradīcijām. Tieši saviem mācekļiem Kristus izteica brīdinājumu: «Raugiet, sargieties no farizeju rauga!» Vienīgi Dieva spēks spēj padzīt pašlabuma meklēšanu un liekulību. Šī pārmaiņa ir Viņa darbības zīme. Kad pieņemtā ticība

iznīcina egoismu un izlikšanos, kad tā liek mums meklēt Dieva godu un ne savu labumu, tad varam zināt, ka tā ir pareiza. «Tēvs, pagodini savu Vārdu!» (Jāņa 12:28).¹

Taču arī Debesu Valstība ir salīdzināta ar raugu: "Lai notiktu vēlamās pārmaiņas, miltos ir jāiejauc kaut kas pilnīgi no āruses — raugs. Tā arī grēciniekam ir jāsaņem Dieva žēlastība, lai tas kļūtu derīgs godības valstībai. Nekāda kultūra un izglītība, ko var dot pasaule, nespēj kritušu grēka bērnu padarīt par Debesu bērnu.

Kā tas ir ar miltos iejauktu raugu, kas savu darbību vērš uz āru, tā ir arī ar sirds atjaunošanos, kad Dieva žēlastība darbojas, pārveidodama dzīvi. Lai nonāktu saskaņā ar Dievu, nepietiek ar ārēji redzamām izmaiņām vien. Ir daudzi, kas cenšas mainīties, izlabojot vienu otru sliktu ieradumu, un tā cer kļūt par kristiešiem, taču viņi nesāk no īstās vietas. Vispirms darbam jātiec pavēlītam sirdī. Ticības apliecināšana un patiesības iemantošana dvēselē ir divas dažādas lietas. Ar patiesības zināšanām vien nepietiek. Mums tās var būt, tajā pašā laikā saglabājoties iepriekšējam domāšanas veidam. Šeit vajadzīga sirds atgriešanās un svēttapšana."²

1 Elena Vaita, "Laikmetu ilgas", Rīga: Patmoss, 1997, 333. lpp.

2 Elena Vaita "Kristus līdzības", [oriģ. 96-97. lpp.]

*Andris Pešelis
Tukuma draudzes mācītājs*

VISUMA KONSTANTES

Konstantes pastāv visos dabas likumos. Tās nosaukums ir cēlies no latīņu val. constantis, kas apzīmē kaut ko nemainīgu. Tās ir pastāvīgi, nemainīgi lielumi, ar kuru palīdzību var noteikt vai aprēķināt citus, no tām atkarīgus mainīgos lielumus.

Dabas konstantes

Sabiedrībā visplašāk ir pazīstamas konstantes: gaismas ātrums (c) un skaitlis π .

Taču to ir daudz vairāk. Pēc definīcijas konstantes var būt pat skaitļi, ja tie nav saistīti ar nezināmiem lielumiem. Piemēram, skaitlis 7 vienmēr ir septiņi, taču matemātiskajā darbībā tā vērtība var mainīties. Tomēr simbols 7 vienmēr apzīmē skaitli septiņi. Cilvēki piedēvē nozīmi laimīgiem (vai nelaimīgiem) skaitļiem, bet tā ir piedēvēta nozīme, kura pastāv kā pieņēmums cilvēku pieņēmumos ārpus jebkādam dabas likumu sakarībām.

Tomēr skaitļi nepieder pie konstantēm to plašākajā nozīmē. Konstantes ir kaut kas tāds, kas uztur nemainīgus

skalas. Šādā temperatūrā apstājas molekulu elementārdaļiņu kustība. Vēl starp fizikas konstantēm ir Bolcmana konstante (entropijai), Švarcsilda rādiuss (melnajam caurumam), Faradeja konstante, Planka konstante, Avogadro skaitlis, elektrona lādiņa absolūtā vērtība, elektriskā konstante, magnētiskā konstante, Kulona likuma konstante, elektrona masa, protona masa, neitrona masa un citas.

Pašlaik zināmo konstantu atklāšana un to izmantošana aprēķinos ir izraisījusi zinātnes progresu līdz mūsdienu tehnoloģijām. Taču iespējams, ka vēl nezināmo konstanšu atklāšana novedīs fiziku jaunā līmenī, ko šodien neviens nevar prognozēt.

Konstantes ķīmijā ir grūti nodalīt no fizikas konstantēm, jo tās aprēķinos ir

centrs ir Viņa uzmanības centrā, tika uztverts kā pašsaprotams bībelisks uzskats. Pat Luters izsmēja Kopernika piedāvāto modeli: “Tika pieminēts kāds jauns astrologs, kas esot pierādījis, ka riņķo un kustas pati zeme nevis izplatījums, saule un mēness. Ja kāds brauc ratos vai kuģī, viņam šķiet, ka viņš pats paliek uz vietas, bet zeme un koki kustas. Tagad notiek tā: kas grib būt gudrs, tam nepatīk nekas no tā, ko dara pārējie, – viņam jādara kaut kas cits, un tieši tas būs vislabākais. Viens muļķis grib apgriezt kājām gaisā visu astronomiju. Bet Svēti Raksti rāda, ka Jozua pavēlēja stāvēt uz vietas saulei nevis zemei.”¹ Saskaņā ar principu *Sola Scriptura*, Saule riņķo apkārt Zemei un nevis otrādi. Te Luteram var piekrist. Astronomiskie novērojumi

Konstantes ir kaut kas tāds, kas uztur nemainīgus dabas likumus. Tās tiek atklātas tikai un vienīgi matemātiski. Ārpus matemātikas tās ir grūti definēt vai aprakstīt. Varbūt Dievs ir matemātiķis?

dabas likumus. Tās tiek atklātas tikai un vienīgi matemātiski. Ārpus matemātikas tās ir grūti definēt vai aprakstīt. Ne velti daži zinātnieki pat ir izteikuši nojautu, ka, iespējams, Dievs ir matemātiķis. Visās konstantēs ir kaut kas no bezgalības un pilnības.

Gaismas ātrums vakuumā vienmēr ir 299,792,458 m/sekundē. Citās vidēs (ūdenī, stiklā) šis ātrums ir mazāks. Gaismas stars no Saules līdz Zemei nolido 8 minūtēs un 17 sekundēs. Saskaņā ar īpašo relativitātes teoriju matērija un enerģija nespēj pārvietoties ātrāk par gaismu.

Skaitlis π tiek izmantots riņķa līnijas aprēķinos. Šo konstanti zināja pat senās Bābeles matemātiķi un savos aprēķinos tie bija nonākuši tuvu tā vērtībai. Mūsdienās π vērtība ir noteikta ar vairāk nekā 100 000 skaitļiem aiz komata, un šo skaitļu daudzums var būt bezgalīgs. Aptuveni skaitļa π vērtība ir: 3,141592...

Daudzas konstantes ir atklātas, bet pastāv arī vēl neatklātas konstantes. Dažādos materiālos tiek minēts, ka varētu būt vēl vismaz 22 nezināmas konstantes, kuras ir vēl nezināmos parametros, piemēram, Higgsa laukā, gravitācijas laukā, neitrīno, tumšajā enerģijā, stīgu teorijā utml.

Starp konstantēm fizikā ir absolūtā nulle: -273,150° C jeb 0° pēc Kelvina

savstarpēji saistītas. Taču pastāv tīri ķīmiskas konstantes, piemēram, skābes un bāzes disociācijas konstante (K_a), šķīšanas konstante (K_{sp}) u.c. Matemātikas konstantes ir skaitlis π , Pitagora konstante, Eilera skaitlis, zelta griezuma proporcija (ϕ), Feigenbauma konstantes un citas.

Astronomijas konstantes ir jau pieminētais gaismas ātrums, Gausa gravitācijas konstante, Zemes ekvatora rādiuss, ģeocentriskā gravitācijas konstante, Zemes un Mēness masas starpība, Saules paralakse, heliocentriskā gravitācijas konstante, Saules masa, ekliptikas leņķis, Habla konstante un citas.

Nemainīgo konstanšu paradoksi

Klasiskajā filozofijā dievība tika attēlota kā kaut kas nemainīgs, nekustīgs, ko neietekmē cilvēku emocijas vai kaislības. Izejot no tā, senatnē bija pieņemts ģeocentriskais Zemes modelis, kur Zeme ir nekustīga Visuma centrā, virs tās ir mūžīgais, nemainīgais Dievs, bet ap Zemi pa debesu sfērām riņķo spīdekļi. Tādēļ Kopernika heliocentriskā modeļa atklājums 16. gs. tika uztverts kā trieciens pa zinātnes (!) un dievbijības pamatu. Nemainīgs Dievs pār nekustīgu Zemi, kura kā Visuma

rāda, ka Zeme riņķo apkārt Saulei, bet stāv rakstīts: “Mēs dzīvojam ticībā, ne skatīšanā” (2Kor. 5:7). Vienu no vācu Bībeles izdevumiem rotā Radītāja attēls, kurš ir noliecies pār Visuma centru – mūsu Zemi, atbilstoši 29. psalma aprakstam: “Tas Kungs Savu troni cēlis virs ūdeņiem.” (29:10)

M. Luterā tulkotās Bībeles, Vitenberga 1545. g., titullapa.

¹ Luters, “Galda runas”, Luterisma mantojuma fonds, Rīga, 2011, 139. lpp.

Pret Galileo Galileja apgalvojumu, ka Zeme riņķo, katoļu inkvizīcija izmantoja rakstu vietu: "Saulē uzlec un saule noriet un steidzas atpakaļ uz to pašu vietu, no kurienes tā atkal no jauna uzlec." (Māc. 1:5, arī Ps. 19:6) Ar tās palīdzību inkvizitori centās pamatot, ka Zeme nevar kustēties. Galileo inkvizīcijas priekšā tika piespiests atteikties no astronomijas faktiem. Un tomēr Zeme riņķo. Tā nav Visuma centrā. Pat vairāk, tā ir galaktikas nomalē. Visuma centrs nav atklāts, un astronomi pat ir pieņēmuši ideju, ka bezgalīgajam Visumam nemaz nav viena centra. Galaktikas mums redzamā Visuma daļā ir izvietojušās mezglainā tīklā, kam nav ne centra, ne

mūzika tiek pasniegta kā Dievam patīkama. Jebkurš centiens šajās formās ienest dzīvību sastopas ar stingru pretestību.

Ikvienu reformācija ir bijusi kā atmoda. Taču reformatoru sekotāji ir centušies visu jauno pārvērst sastingušā doktrīnā, lai reformācijas sasniegumi nemainītos un neizkustētos visos nākamajos gadsimtos. Nekustīga, nemainīga Dieva doktrīna šķiet kā risinājums mainīgajā pasaulē. Ļaudis dabiski tiecas pēc nemainīgas un nekustīgas Dievības, kuru ir vieglāk iztēloties un ielikt noteiktu priekšstatu rāmī. Ikvienā reliģijā nekustīgs Dieva tēls apsola mieru un drošību.

Vai dzīvais Dievs joprojām darbojas?

Konstantes nekad nav apaļš skaitlis

Sengrieķu filozofus aizrāva ideālās figūras: kubs, heksaedrs, ikosaedrs, tetraedrs, oktaedrs un dodekaedrs. Tajās tie saredzēja kaut ko sakrālu, transcendentu, pat dievišķu. Tiem šķitis, ka pilnīgais Dievs augstākajās sfērās ir lietojis tikai šīs figūras kā perfektās konstantes. Šos filozofus nekas nespētu pārliecināt, ka tā nemaz nav.

Visas dabas konstantes satur kaut ko no Radītāja pastāvības un nemainības. Tās uztur šo bezgalīgi komplekso un sarežģīto Visumu likumu robežās, vienlaicīgi veidojot pārsteidzošas, jaunas, nekad iepriekš nebijušas formas, krāsas un izpausmes. Ikvienu

Cilvēki savā augstprātībā var apgalvot, ka tas nav svarīgi, taču Dieva 10 baušļi kā garīgās konstantes nemainās līdz mainīgo cilvēku idejām.

vienota kustības virziena. Pat runājot par hipotētisko Lielo sprādzienu, zinātnieki sliecas apgalvot, ka tam nav bijis viens centrs, bet tas esot noticis... visur, atstājot reliktu starojumu.

Nekustīgā Dieva sastingušā reliģija

Agrīnā draudze baudīja brīvību Kristū. Viņš grāva cilvēku veidoto sastingušā Dieva reliģiju: "Mans Tēvs aizvien vēl darbojas, tāpēc arī Es darbojos." (Jāņa 5:17) Tas izraisīja reliģijas pīlāru pretestību. Taču Jēzus mācekļi veica daudzus pārsteidzošus atklājumus caur Rakstiem. Starp šiem svarīgajiem atklājumiem bija: "Kristus jūsos – apskaidrošanas cerība."

Un cilvēkiem gribējās šos atklājumus iecementēt tā, lai tos nemainīgus saglabātu nākotnē. Rezultātā: sastingušā dogmatiska reliģija. Tumšie viduslaiki ar drūmajiem ķeceru pratināšanas inkvizīcijas kambariem. Laikā atpalikušās amīšu kopienas, kuras saglabā savu reliģisko čaulu. Dogmatisms pasaules galu gaidošo starpā, kuri "skalda matus", kā precīzāk noformulēt katru doktrīnas interpretāciju detaļu, lai tās paliktu nemainīgas līdz Kunga atnākšanai. Nemainīgas ticības apliecības tiek skaitītas gadsimtiem, lūgšanas uz lūgšanu krellēm, sastinguši rituāli, liturģijas, ceremonijas, sērīga

Nav nevienas doktrīnas interpretācijas, kura būtu saglabājusies nemainīgā, sākotnējā formā kristietības divu tūkstošu gadu garumā. Vai Jēzu, kurš ir Alfa un Omega, cilvēks var ielikt rāmī? Protams, iedomātu Jēzus tēlu var attēlot granītā vai betonā, taču dzīvais Dievs vēl joprojām darbojas.

Dvēseļu ienaidnieks to vēro, un pretī viņš dod savu "jauno gaismu". Dažkārt pārmaiņu aizstāvji apgalvo, ka pat Elena Vaita mudinājusi pieņemt "jaunu gaismu". Taču tie reti kad piemin nosacījumus, ar kādiem viņa to mudināja: apspriesties ar piedzīvojušiem brāļiem, un, ja organizētā draudze šajā idejā neredz nekādu vērtību, tad tas nav jādara. Celsies cilvēki, "apliecinādami, ka tiem ir kāda jauna gaisma vai kāda jauna atklāsmē, kas tiecas izjaukt ticību senajām robežzīmēm".² Lai viņu darbs kļūtu iespaidīgāks, tie no Bībeles un Vaitas liecībām izņems citātus, kurus, pēc viņu domām, var pievienot savu viedokļu atbalstīšanai, un sasaistīt tos ar maldi, lai viņu maldi kļūtu cilvēkiem pieņemamāki. Šie ļaudis iestājas pret senām robežzīmēm un atnes anarhiju, kas vēl vairāk nostiprina vēlmi pēc nemainīgas reliģijas.

koka lapa ir neatkārojama, kāda nekad iepriekš nav bijusi un nebūs. Ikvienu dzīvā būtne ir neatkārojama, kādas nekad iepriekš nav bijis un nebūs. Pat tādas īslaicīgas parādības kā sniegpārslīņas ir atšķirīgas viena no otras un nevar atrast divas vienādas.

Tas ir pārsteidzoši, ka riņķa līnijas Radītājs nav piešķīris π apaļu vērtību. Pētot konstantes, atklājas, ka to precīzā vērtība ir bezgalīgs skaitlis, kurš bezgalīgi turpinās aiz komata. Tās norāda uz likumu nemainību, kas vedina uz ideju, ka pastāv kāds universāls, visaptverošs likums, kas ietver sevi visus Visuma likumus.

Garīgās konstantes

Konstantes nav apaļi skaitļi, tie ir neparocīgi, nepieradināti lielumi. Tāds ir arī Kristus. "Visi, kas atraida Viņa bezgalīgo mīlestību, kristietību uzskatīs par traucējošu elementu. Kristus gaisma padzen tumsību, kas apsedz viņu grēkus, un kļūst redzama reformas nepieciešamība. Tad tie, kas pakļaujas Svētā Gara ietekmei, uzsākaru ar savu es, bet tie, kas turpina grēkot, karo pret patiesību un tās pārstāvjiem. Tā rodas konflikti, un Kristus sekotāji tiek apsūdzēti par nemiera

² Ellen G. White, "Counsels to Writers and Editors", p. 49

cēlājiem.”³

Jaunā derība aizvieto veco: “Jūs esat dzirdējuši, bet Es jums saku...”. Kristus spēja pārsteigt laika biedrus ar aizvien jauniem Dieva Vārda dziļumiem. Tomēr Viņš palika nesaprasts: “Ar saviem ierobežotajiem uzskatiem tie nespēja aptvert misiju, kuras dēļ Viņš bija nācis pasaulē... Viņa motīvi tika nepareizi saprasti, un neizprasts palika arī Viņa darbs... Tie uzdrīkstējās domāt, ka var pamācīt To, kurš zināja visu patiesību un izprata visus noslēpumus. Viņi brīvi nosodīja to, ko nespēja saprast... Tie apliecināja ticību Dievam un iedomājās, ka aizstāv Dievu, lai gan pie viņiem bija cilvēka miesā tērpts Dievs, un tie Viņu nepazina.”⁴

Vai mūsdienās ir citādi? Daudzi apgalvo, ka seko tikai un vienīgi Viņam, tie veido savu iztēles Jēzus tēlu, kam seko. Tie gan apgalvo, ka Dievu godā, bet atrod argumentus, lai tikai nebūtu jāpaklausa visai Dieva bauslībai. Tie labprāt ievēro jebkuru citu dienu, bet ne to, kuru ir noteicis tas Kungs. “Šī tauta godā ar lūpām Mani, bet viņu sirds ir tālu no Manis. Bet tie Mani velti cienī, mācīdami tādas mācības, kas ir cilvēku pavēles. Jo, Dieva bausli atmetuši, jūs turat cilvēku likumus.” “Ne ikkatrs, kas uz Mani saka: Kungs! Kungs! – ieies Debesu valstībā, bet tas, kas dara Mana Debesu Tēva prātu. Daudzi uz Mani sacīs tanī dienā: Kungs! Kungs! Vai mēs Tavā Vārdā neesam nākošas lietas sludinājuši, vai mēs Tavā Vārdā neesam velnus izdzinuši, vai mēs Tavā Vārdā neesam daudz brīnumu darījuši? Un tad Es tiem apliecināšu: Es jūs nekad neesmu pazinis; eita nost no Manis, jūs, ļauna darītāji.” (Marka 7:6-8; Mat. 7:20-23) Tie gan apgalvo, ka Viņu vienmēr ir pazinuši, tie ir pārliecināti: “Es zinu, kam es ticu!” taču ignorē to, kas Dievam ir svarīgs.

Kristus nav nācis atcelt Dieva bausļus (Mt. 5:17). Bez bauslības pat nav iespējams noteikt, kas ir grēks un grēcinieks, jo “bauslība dod – grēka atziņu” (Rom. 7:7; 3:20). Dievs nav kādas reliģiskas grupas gūsteknis. Dievs tiesās šo pasauli pēc bauslības (Ps. 98:9). Tās ir mūžīgas un vienlaicīgi dievišķi ieceltas konstantes: “Negrozāmi ir visi Viņa baušļi; nodrošināti mūžīgi

mūžam, tie pamatoti uzticībā un godīgumā.” (Ps. 111:7-8) Cilvēki savā augstprātībā var apgalvot, ka tas nav svarīgi, taču Dieva 10 baušļi kā garīgās konstantes nemainās līdzī mainīgo cilvēku idejām. Tas pats Dievs, kurš ir sacījis “tev nebūs nokaut”, ir arī sacījis “piemini sabata dienu, ka tu to svētī”. Ja sabats būtu piesists pie krusta, “tad ar citiem baušļiem būtu noticis tas pats, un mēs varētu pārkāpt visus bausļus tāpat kā ceturto... Dievs nav pārgrozījis sabatu, jo Viņš savus vārdus nepārgroza. To bija izdarījusi pāvestība, kas sabatu no septītās dienas pārcēla uz pirmo; tā sagrozīja laikus un bauslību. Ja Dievs pārceltu sabatu no septītās uz pirmo nedēļas dienu, tad šo bausli Viņš mainītu arī uz akmens plāksnes, kas atrodas Derības šķirstā Debesu svētnīcas Vissvētākajā vietā.”⁵

Kad visa gudrība ir galā

“Pēc Viņa pavēles sacēlās vētra, kas sabangoja jūras viļņus... tā ka viņu dvēsele trīcēja izmisumā un bailēs. Tie viņus mētāja un svaidīja... visa viņu gudrība bija galā.” (Ps. 107:25-28) Labi, ja var iegūt skaidrību, bet uzticība ir pāri visam. Kad visa gudrība ir galā – uzticies Radītājam, kurš ir radījis visas konstantes – zināmās un nezināmās, redzamās un neredzamās, Viņa rokās ir visu mūsu dzīvība un likteņi. Tā ir vissvarīgākā atziņa un gudrība. Reiz kāds jauneklis bija atnācis pie gudra vīra ar lūgumu:

– Lūdz par mani Dievu, lai man būtu pilnīga skaidrība.

– Tev nevajag pilnīgu skaidrību, - skaidrība atbilde. Skaidrība ir pēdējā lieta, kura tev ir vajadzīga.

– Taču man šķiet, ka tev viss vienmēr ir skaidrs. Es arī to gribu.

– Man nekad nav bijusi pilnīga skaidrība visās lietās, – pasmaidīja sirmgalvis. Kas man ir bijis, tad tā ir uzticēšanās. Tādēļ es lūgšu, lai tu vienmēr uzticētos Dievam.

Vēlēšanās pēc skaidrības ir vēlēšanās pēc kontroles. Ikviens vēlas kontrolēt lietas ap sevi sev par labu. Tomēr ļoti daudzas lietas mūsu dzīvē ir ārpus mūsu kontroles. Ceļš bieži vien virzās tumsā un neziņā. Satricinājuma brīdī mūsu prātā izveidotais Dieva tēls sabrūk drumstalās, un atnāk bailes. Tumsa, bailes, izmisums, nedrošība, neziņa – šī apstākļu kompānija iet roku rokā kā sekas tam, kad

sabrūk paša cilvēka veidotais Dieva tēls. “Dievs, apžēlojies par mums!” Taču Dievs nav aizmirsis savu žēlastību, Viņš aicina – uzticies dzīvajam Dievam tādām, kāds Viņš ir. Dziesminieks raksta: “Tavs vārds ir manu kāju spīdekļi un gaišums uz maniem ceļiem.” (Ps. 119:105) Uzticēšanās šai gaismai ir vissvarīgākais, kad ceļš ievirzās tumsā: “Met savu nastu uz To Kungu, Viņš tevi uzturēs taisnu.” (Ps. 55:23)

Nevis visu lietu kontrole, izveicība vai skaidrība par konstantēm, bet gan miršana sev ir tā, kas cilvēku savieno ar Kristu: “Līdz ar Kristu esmu krustā sist, bet nu nedzīvoju es, bet manī dzīvo Kristus; bet, cik es tagad dzīvoju miesā, es dzīvoju ticībā uz Dieva Dēlu, kas mani ir mīlējis un nodevis par mani.” (Gal. 2:20) Krusti ir smagi, taču tie nav jānes tāpat vien. Pie krusta ir jāmirst. Sekošana Kristum ir radikāls process, kas jāpiedzīvo katru dienu. Miršana “līdz ar Kristu” ved uz augšāmcelšanos “līdz ar Kristu” (Rom. 6:5).

Bez Kristus cilvēka lielums ir apšaubāms. “Bez Manis jūs nenieka nespējat... Ne jūs Mani esat izredzējuši, bet Es jūs esmu izredzējis un jūs nolīcis, ka jūs ejat un nesat augļus un jūsu augļi paliek.” “Jo mēs esam Viņa darbs, Kristū Jēzū radīti labiem darbiem, kurus Dievs iepriekš sagatavojis, lai mēs tajos dzīvotu.” “Jēzus Kristus vakar un šodien tas pats un mūžīgi.” “Tādēļ arī Viņš var uz visiem laikiem izglābt tos, kas caur Viņu nāk pie Dieva, vienmēr dzīvs būdams, lai tos aizstāvētu.” (Jāņa 15:5, 16; Ef. 2:10; Ebr. 13:8; 7:25) Tas ir svarīgi, līdz piedzīvo sacīto: “Nāvi Viņš izdeldēs uz mūžīgiem laikiem, un Dievs Tas Kungs nožāvēs visas asaras no ļaužu vaigiem un liks izzust savas tautas negodam visā zemes virsū, jo Tas Kungs to ir runājis. Tanī dienā sacīs: “Redzi, tas ir mūsu Dievs, mēs paļāvāmies uz Viņu, ka Viņš mūs izglābs! Tas ir mūsu Kungs, uz Viņu mēs cerējām! Priecāsimies un liksmosimies par Viņa žēlastību!” (Jes. 25:8-9)

Dabas konstantes ir nemainīgas, pastāvīgas un satur daļiņu no bezgalības. Cilvēkam gribas veidot nemainīgu reliģiju, kur Dievs un Viņa Vārds ir nekustīgi izkalts granītā. Tomēr Dievs ir dzīvs. Viņš piedāvā nemainīgus garīgos likumus un mainīgos apstākļos piedāvā uzticēties Viņa pastāvībai, bet arī: “Redzi, Es daru visu jaunu...”

³ E. Vaita “Laikmetu ilgas”, Patmos: Rīga, 1997, 245. lpp.

⁴ E. Vaita “Laikmetu ilgas”, Patmos: Rīga, 1997, 263. lpp.

⁵ E. Vaita Agrīnie raksti, [33].

NO KOMBAINA PIE KATEDRAS

Intervēja
Tatjana Tomsone

Jau vairāk nekā 30 gadus viņi ir mācītāja ģimene. Kad baznīcas vadība viņus uzrunāja, tas bija pārsteigums. Un tomēr viņi piekrita. Iepazīsimies šodien vairāk ar Juri un Annu Bitēm.

Juri, pastāstiet, lūdzu, no kādas ģimenes Tu nāc?

Pateicība Dievam, ka man bija iespēja piedzimt adventistu ģimenē. Omītes vecāki bija luterāņi. Ģimenē bijām četri bērni, māsa un mēs, 3 puikas. Esmu adventists trešajā paaudzē. Bērībā tikām auklēti, mīlēti un sargāti. Mūs audzināja kristīgā garā.

Kāds bija tavs personīgais ceļš pie Dieva?

Mūsu otrās mājas bija draudze Talsos. Katrs sabats bija kas īpašs - klausījāmies Bībeles stāstus, dziedājām, lūdzām un pēcpusdienās devāmies staigāt dabā. Sabata rītos vajadzēja celties ļoti agri, lai paspētu uz bānīti. Atgriezāmies vēlu vakarā. Nemanot aizskrēja dienas, mēneši, gadi. Vecāki

atstāja labu piemēru. Viņi daudz stāstīja par Dieva vadību un piedzīvojumiem. Kā bērns es ticēju Dievam. Jau 6 gadu vecumā domāju, kā būs mūžībā un kad tas brīdis pienāks? Vienkārši ilgojos pēc Kristus atnākšanas!

Skolas laiks bija lielu pārbaudījumu laiks, kas deva rādījumu visai turpmākai dzīvei. Lai gan skolā puikas reizēm iekaustīja un skolotāji izsmēja, tika nepatiesi pazeminātas atzīmes un dažādos veidos bremsētas mācības. Kungs mūs stiprināja. Mums pat bija prieks, ka varam būt Dieva bērni! Mēs pastāvējām un izturējām.

Slēgt sirds derību ar Kungu vēlējās jau bērnībā, bet bija strikts likums, ka to varēja darīt no 18 gadiem. Vecākiem mūs gribēja atņemt, bet Dievs to nepieļāva. Tēvam gan kādu laiku nācās

maksāt sodu, ka sabatā negājām skolā. Nāca laiks, kad pašam radās „sava galva”, mērķi un sapņi. Bija arī lūzuma punkti. Dievs pieļāva grūtības, lai manu raksturu paslīpētu. Iekritu pats savās izliktajās lamatās. Piedzīvoju smagu avāriju. Kritiskajā brīdī Dievs man saglabāja dzīvību. Kamēr veselajos, izlasīju grāmatu „Lielā cīņa”. Tad viss izmainījās. No tā brīža sevi nodevu Dievam pilnīgi.

Kā Jūs abi ar Annu iepazīnāties?

Tā ir liela Dieva žēlastība un vadība! Pēc avārijas biju uzmanīgs un piesardzīgs. Nolēmu meklēt meiteni, kas uz dzīvi raugās nopietni. Anniņa bija bārene. Un kā tas notika, to var pastāstīt viņa pati. Dievs ir dāvinājis mīļu draugu, kas aktīvi atbalsta Dieva darbu.

Anna: Augot valsts apgādībā, ilgojos pēc patiesas vecāku mīlestības. Beigusi Liepnas un Gaujienas internātskolu, izgāju lielajā dzīvē ar vidusskolas atestātu un veļas koferīti pie rokas. Komunistu varas laikā par Dievu neko nevarēju uzzināt. Taču priekšzīmīgai skolniecei un komjaunatnes sekretārei sirdī bija ilgas redzēt Bībeli un iepazīt Dievu.

Mācoties Rīgas pedagogiskajā skolā 3. kursā, nonācu P.Stradiņa slimnīcā. Tur iepazīnos ar Elzas tanti no Cīravas. Viņa ticēja Dievam, bērni bija miruši. Iedraudzējāmies un aizbraucu ciemos. Viņai bija liela Bībele un Bībeles vēl četrās valodās. Man par lielu prieku viņa uzdāvināja vidēja formāta Bībeli. Tā bija visdārgākā dāvana, kaut arī bez sākuma un beigām. Lai Bībele būtu pilnā formātā, ar roku pie rakstīju iztrūkstošo.

Man ļoti interesēja atrast informāciju par Noasa šķirstu. Nolēmu braukt uz Rīgas adventistu baznīcu J.Kupala ielā. Pēc dievkalpojuma no mācītāja vēlējos iegūt šo informāciju. Dievkalpojumā apsēdos blakus kādai meitenei manos gados. Pēc dievkalpojuma devos pie mācītāja. To redzot, viņa vēlējās ar mani iepazīties. Šī meitene Biruta stāsta: „Es devos tur un dzirdēju jautājumu: „Lūdzu, vai jums ir kādi materiāli par Noasa šķirstu?” Es pievienojos sarunai, jo man bija šie materiāli. Tā sākās mūsu pirmā saruna, kurai sekoja iepazīšanās un vēlāk apciemojumi mūsu ģimenē. Kad Jura mamma Anniņu ieraudzīja, domīgi sacīja: ”Bet kur esmu viņu redzējusi?” Viņa atcerējās sapni. Juris iepazīstināja ar savu meiteni un sacījis: „Tā būs mana sieva!” Uz jautājumu: „Vai viņa ticīga?” saņēmusi atbildi: ”Jā!” Tas

par strādāšanu sestdienā. Teicu: „Visu ko varu darīt, bet rīt nevaru pārliecības dēļ. Ja aiziešu, tad varu iet vienmēr.” Tajā reizē iecirkņa priekšnieks neizturēja: „Ja tu neatnāksi rīt, varēsi savus lopus ganīt „debesu ganībās”!” Aizbrauca. Pēc dažām dienām iecirkņa priekšnieks nokrita ar infarktu. Tikai ar lielām pūlēm izķepurojās! Vēlāk palikām draugi. Šajā lietā bija skaidra Dieva iejaukšanās. Man savus lopus nevajadzēja ganīt „debesu ganībās”! Dieva lielā žēlastība un vadība bija īpaši katru dienu. Graudaugu novākšanas laikā ar kombainu Dievs mani svētīja ar graudu iekūlumu. Starp 6000 jaunajiem kombainieriem Latvijā nedēļas iekūlumā ieguvu 1. vietu. Noslēdzot ražas novākšanas sezonu, Talsu rajonā man bija labākais iekūlums un arī ieguvu 1. vietu. Kā balvu varēju iegādāties jaunu auto. Darba

Starp 6000 jaunajiem kombainieriem Latvijā nedēļas iekūlumā ieguvu 1. vietu. Noslēdzot ražas novākšanas sezonu, Talsu rajonā man bija labākais iekūlums un arī ieguvu 1. vietu.

Mana sirds „dega”, lasot šo grāmatu, radās daudz jautājumu. Dievs vadīja mūsu satikšanos slimnīcā katrai no savas Latvijas puses – no Gaujienas un Aizputes. Piepildījās apsoliņš „Kad jūs Mani meklēsiet, jūs Mani atradīsiet. Ja jūs no visas sirds Mani meklēsiet.” Jer.29:13.

Pārgāju dzīvot pie Elzas tantes. Tuvajā skolā strādāt nevarēju, jo bija jāmaca pret Dievu. Ciemā man piedāvāja darbu par kultūras nama vadītāju vai telefonisti. Atteicu. Beidzot pārorientējos uz grāmatvedību – Cīravas mežniecībā par vecāko grāmatvedi. Darbs bija 8 km no mājām, bez regulāras satiksmes. Daudzreiz domāju- cik ilgi es mērošu šo ceļu caur mežiem?

Kādā dienā mežniecībā ienāca skurstenšlauķis Bramanis. Gaidot mežziņi, iesākām sarunu. Viņš uzaicināja uz adventistu dziesmu dievkalpojumu Aizputē. Tā bija pirmā reize būt tik interesantā dievkalpojumā. Kad sludinātājs Herberts Driķis Aizputē vadīja semināru par Daniela grāmatu, mēs ar Elzas tanti bijām regulāras klausītājas. Sākām izprast dārgās patiesības. 1970. gada februārī 7 personas tikām kristītas. Tā bija visbrīnīgākā diena manā mūžā.

likās tik nenožīmīgs sapnis, bet sapšanās brīdī ar nākamo vedekli tas atausa atmiņā, jo Anniņa bija tērpusies tās pašas krāsas kleitā, kādu mamma bija redzējusi sapnī.”

Dažreiz Juris ar motociklu atveda mūsu ciemos pie manis. Draudzējamies gandrīz gadu un 1972. gada janvārī salaulājāmies. Bijām Dievam pateicīgi par Viņa vadību. Laulībā esam nodzīvojuši jau 46 gadus. Laimīgi brīži bija bērnu piedzimšana. Inetas un Arņa ģimene dzīvo un strādā Vācijā. Mums ir divi mazbērniņi.

Kāda toreiz bija ticīgo dzīve, ikdiena, grūtības un prieki?

Sakarā ar avāriju mani dienestā neiesauca. Katra diena atnāca ar saviem ticības pārbaudījumiem. Mans darbs bija daudzšķautņains, saistīts ar tehniku: metināšanu, traktoriem, kombainiem un atslēdznieka darbiem kartupeļu cietes ražošanas cehā. Citiem vārdiem, biju plaša profila mehānizators. Darba devēji zināja, ka sestdienās darbā nebūšu. Bija kāds piedzīvojums. Strādāju ar T-150k. Vajadzēja sagatavot laukus pavasara sējai. Tas viņiem likās tik spiedoši, ka piektdienā atbrauca delegācija runāt

biedri bija pārsteigti un atzina: „Tev jau Dievs palīdz, kaut nestrādāji nevienā sestdienā!”

Kā tu izvēlējies kļūt par mācītāju? Kāda ir tava izglītība un kādi vaļasprieki?

Par mācītāju kļūt nebiju domājis. Mani kalpošanā aicināja negaidot. Viss notika pēkšņi. Uzskatīju, ka neesmu cieņīgs būt šajā amatā. Man bija dažādi argumenti kā Mozum. Tomēr piekritu, mani uzrunāja Dieva aicinājums un apsoliņš Jozum: „Tad nu celies ar visu šo tautu un ej pāri Jordānai uz to zemi, ko Es viņiem, Israēla bērniem, gribu dot. Visas vietas, kur jūs savu kāju pēdas liksit, Es Esmu jums devis, kā Es to Esmu... solījis! Esi stiprs un drošsirdīgs.” Joz.1:2.3.7. Paldies LDS, ka bija iespēja mācīties kursos (*Newbold College*) no 1994. gada līdz 2007. gadam.

Vaļasprieki? Man patīk makšķerēt, konstruēt, metināt, darboties ar tehniku, sēņot un rušināties pa dārzu.

Jautājums Annai: vai bija/ir grūti būt mācītāja sievai?

Nelikās grūti. Iepazīstot draudzi, sapratu, ka būt mācītāja sievai nav tik

vienkārši, jo jārūpējas par divām ģimenēm – savu un draudzi. Slodze sanāk liela. Kur vien varēju, atbalstīju vīru. Mēs abi izmantojām iespēju iet kolportāžā. Mūs atbalstīja arī draudzes locekļi. Cilvēki saņēma daudz garīgo literatūru un Bībeles. Pateicoties kolportāžas darbam, daudzas sirdis pieņēma patiesību un ienāca draudzē. Bija grūtības, bet Kungs vienmēr iepriecināja un stiprināja, jo vairāk tad, kad cilvēki atsaucās un pieņēma patiesību. Pārceļšanās vienmēr prasīja izturību un pacietību. Bija jauki iepazīties ar Dieva bērniem jaunās vietās. Kungs katrai dienai deva spēku.

Kā jūsu bērni uztvēra to, ka tētis ir mācītājs, vai bija saistīti ar to sarežģījumi skolas laikā?

Juris: Bērni to uztvēra pozitīvi. Viņi bija ticīgi, priecājās par mūsu darbu un aktīvi iesaistījās draudzes dzīvē

ar kaimiņiem nesatika un daudzkreiz lūdza mūsu palīdzību. Lidiņas kundze vēlējās, lai mūsu ģimene pārnāktu dzīvot viņas mājā un izbūvētu mājas augstāvu. Kaimiņi brīdināja, ka viņa daudzus izmantojusi un pēc tam aizraidījusi. Noformējām pie notāra kopšanas līgumu un pārējo uzticējām Dieva aizgādībai. Jutām, ka šī māja vēlāk varētu pārtapt par dievnamu. Saimnieces kopšanā vajadzēja ļoti lielu pacietību, prasības bija augstas.

Pēc nepilna gada viņa saslima. Bija gulošs slimnieks, vairs nevienu nepazina. Bija jāiztur smagā kopšana, lielā veļas mazgāšana, jo pamperu tajā laikā nebija. Katru mēnesi ģimenes ārste Lidiņu apskatīja. Ārste jautāja: „Vai spēsiet izturēt?” Paļāvāmies tikai uz Dieva žēlastību. Viņa apsoltījums deva spēku paveikt neiespējamo: „Dievs ir uzticīgs, Viņš neļaus jūs pārbaudīt pāri par jūsu spējām, bet darīs pārbaui-

ciālistam un komandai. Krievu valodā varam atrast vairāk dažādus materiālus. Šeit Latvijā pie tā vēl jāstrādā. Tomēr nevaram aizmirst personīgos kontaktus ar cilvēkiem, ir jāiedraudzējas un tikai tad var ko piedāvāt.

Ko jūs, Juri un Anna, novēlētu citām mācītāju ģimenēm, kā iedrošinātu jaunus mācītājus?

Tas, ko Dievs aicina darīt, ir Viņa darbs. Nododieties Dievam pilnīgi un ļauļieties Svētā Gara vadībai! Visas spējas, talantus, dāvanas un dzīves pieredzi lietojiet Dievam par godu. Pieķerieties Kungam! Viņam ir gudrība jūsu neziņai un spēks jūsu nespēkam. „Celieties ar visu šo tautu un ejiet pāri Jordānai uz to zemi, ko Tas Kungs vēlas jums dot.” Kristus apsoltījis vadīt ikvienu līdz uzvarai. Lai Dievs Jūs bagātīgi svētī, dod prieku un izturību!

Mēs abi izmantojām iespēju iet kolportāžā. Cilvēki saņēma daudz garīgo literatūru un Bībeles. Pateicoties kolportāžas darbam, daudzas sirdis pieņēma patiesību un ienāca draudzē.

un arī kolportāžā. Skolā bērni mācījās sekmīgi, sarežģījumu nebija.

Kurās draudzēs nācās kalpot un kur tagad sanāk būt sabatos?

Kalpošanas darbu iesāku 1986. gada maijā Kandavas draudzē. 1992. gadā tiku ordinēts un 1994. gadā mani nozīmēja kalpot Alūksnes un Gulbenes draudzē. Pēc 9 gadiem pārcēlāmies uz Madonu un kalpojām Madonas un Ērgļu draudzē. Pēc 10 gadiem – 2013. gadā – atgriezāmies Kandavā. Šobrīd kalpoju Kandavas un Saldus draudzē. Visas šīs draudzes ir ļoti mīļas!

Varbūt atmiņā palikuši kādi īpaši spilgti garīgie piedzīvojumi kalpošanas laikā? Padalieties, lūdzu!

Viens no īpašiem piedzīvojumiem bija atbildēta draudzes lūgšana pēc 10 gadiem. Kandavas draudze pulcējās ļoti mazā dievkalpojuma telpā I.Sudmaļas ielā. Visā šajā laikā tika lūgts un meklēts. Ticējām, ka Dievs šo jautājumu atrisinās.

1987. gada pavasarī iepazīnāmies ar interesenti Lidiņu (82 g.v.) Kandavā, Raiņa ielā 25. Viņai tuvinieku nebija,

dījumam tādu galu, ka varat panest.” 1Kor.10:13.

1989. gadā Lidiņas kundze, kura pirms slimības pieņēma patiesību, nomira. Pēc tam sākās lielie pārbūves darbi, kuros iesaistījās draudzes locekļi. Liels prieks un gandarījums bija visiem, kad 1991. gada 6. janvārī tika iesvētītas jaunās dievkalpojuma telpas. Tā bija Dieva dāvana Kandavas draudzei pēc 10 gadu ilgām lūgšanām, meklēšanas un gaidīšanas.

Mūsdienu tehnoloģijas, internets atver jaunas iespējas Dieva Vēsts sludināšanai, bet tai pašā laikā var novērst cilvēkus no garīgiem jautājumiem. Kā gudri to visu izmantot, un vai ir citi veidi kalpošanai?

Šodien šīs tehnoloģijas ir labas, tikai nedrīkstam novirzīties no mērķa un uzdevuma. Ir jādomā, ko noliekam kā prioritāti. Vai atrodam laiku personīgām attiecībām ar Dievu, Bībeles lasīšanai un lūgšanai? Ir ļoti labas sabata rīta dievkalpojumu tiešraides internetā, tāpat var klausīties seminārus. Protams, tehnoloģijas vajag izmantot, bet šajā jomā vajadzētu būt kādam spe-

Tuvojoties LDS kongresam, ko jūs ieteiktu gan delegātiem, gan visiem pārējiem, kas dzīvos līdz šim draudzēm nozīmīgam pasākumam?

Tā ir liela atbildība un izaicinājums. Priecājos, ka varam nopietni lūgt visi kopā 100 dienas par šo pasākumu. Savus plānus, ambīcijas noliksim pilnīgi malā. Apzinieties laika nopietnību un darba svarīgumu! Atbalstīsim katru labu priekšlikumu. Paļausimies Svētā Gara vadībai visos izvirzītajos jautājumos. Par šo pasākumu turpināsim lūgt.

Un vēl dažus novēlējuma teikumus AV lasītājiem.

Dievs ir labs, un Viņa žēlastība paliek mūžīgi! Laiks ir palicis maz! Mīļie AV lasītāji: „Katrai dvēselei būs jāiztur smags pārbaudījums: vai es paklausīšu Dievam vairāk nekā cilvēkiem? Izšķirošā stunda jau ir klāt. Vai mūsu kājas stāv stingri uz Dieva nemainīgā Vārda klints? Vai mēs esam gatavi nelokāmi aizstāvēt Dieva baušļus un Jēzus ticību?” EGV „Lielā cīņā”, 594. Novēlam, lai Dievs bagātīgi svētī bīskapu un jauno draudzes vadību!

DIEVS PIRMAJĀ VIETĀ

Marta sākumā Latvijā notika seminārs par namturību, kuru vadīja ĢK Namturības nodaļas vadītājs Marks Bomfins (Marcos Bomfin) un TED Namturības nodaļas vadītājs Dāvids Nīls (David Neal). Semināra video ieraksts pieejams mājas lapā www.adventisti.lv. Piedāvājam īsu sarunu ar abiem lektoriem par dažām domām, kas izskanēja seminārā.

Intervēja
Andris Pešelis

Jūs viesojāties Latvijā, lai vadītu semināru par namturību, tāpēc pirmais jautājums būs tieši par to – kas ir namturība?

Marks: Pagājušajā nedēļā es dzirdēju interesantu definīciju. Kāds Dienvidāfrikas mācītājs bija sacījis, ka namturība ir atzīšana, attīstība un dalība pie Dieva dotajiem resursiem. Tas nozīmē, ka mēs vēlamies attīstīt Viņa darbu pasaulē.

Dāvids: Man patīk to aplūkot no attiecību aspekta. Kristīgā namturība ir Dieva iesaicināšana, lai Viņš vadītu manu dzīvi.

Kā mēs saprotam, kristīga namturība ir par svētībām...

Dāvids: Jā, es to uzskatu par patiesu svētību, kad Dievs caur Svēto Garu vada visu manu dzīvi: manu ģimeni, manas svētības – manas finanses, manu darbu, manus talantus –, ikvienam manas dzīves aspektu. Es iesaicinu Dievu ikvienā manas dzīves aspektā, lai Viņš to vadītu.

Marks: Jā, pirmkārt tas nāk no atziņas, ka ir Dievs. Visa pamatā ir mācība par radīšanu. Dievs ir Radītājs, tādēļ Viņš ir arī īpašnieks. Mēs neesam īpašnieki,

mēs esam radība. Ja mēs to atzīstam, tas mūs vadīs atbilstoši attiekties pret visiem šiem resursiem – materiāliem, sociālajiem, jebkādiem resursiem, paturot acu priekšā Dievu kā Īpašnieku.

Bieži vien, kad cilvēki dzird par namturību, viņiem šķiet, ka namturības svarīgākā daļa ir desmitā tiesa un ziedojumi. Vai tas ir tiesa?

Marks: Namturība ir plašs koncepts, kas ietver ne tikai mūsu finanses, bet visu mūsu dzīvi, ieskaitot mūsu talantus un mūsu ķermeņi.

Dāvids: Tas, ko sacīja Marks, ir taisnī-

ba, un tomēr mēs nevaram izvairīties no tā, ka mums ir jārunā par desmito un ziedojumiem. Kad es uzsāku namturības kalpošanu, es vēlējos runāt par visu ko, tikai ne par desmito un ziedojumiem. Es vēlējos, lai nesanāktu tā, ka es ienāku istabā, un cilvēki par mani saka: re, kur nāk tas, kurš runās par naudu. Es uzaugu draudzē, es zinu, kāds ir šis stereotips. Un ar šo jauno uzsvāru par namturību mēs mēģinām atbrīvoties no šī stereotipa. Mūsu interese primāri nav par saziēdoto naudu. Vairāk esam ieinteresēti jūsu ticības līmenī. Vai jūsu ticība ir vāja, vai nobriedusi? Ja mēs varam palīdzēt jums augt jūsu ticībā, tad naudas problēmas draudzē izzūd.

Marks: Kad mēs runājam par namturību, kad mēs mācām, lai ikkatrs veidotu tādu kā nodošanās derību ar Dievu, cilvēki parasti sagaida, ka mēs runāsim tikai par desmito un ziedojumiem. Tad es viņiem vaicāju, kā vajadzētu iesākties mūsu nodošanās

mācītāju. Nedodot desmito, jūs ar to parādāt, ka jums nerūp atbalstīt savas vietējās draudzes mācītāju, kuram ir jāsludina Dieva Vārdu šim laikam, kurš jūs apciemo, kad tas ir nepieciešams, kurš plāno draudzes darbu, lai aizsniegtu vietējo sabiedrību ar evaņģēliju, kurš katru dienu par jums aizlūdz, kurš jums kalpo ar izcilību. Vai jūs kā septītās dienas adventists neatbalstīsiet šo cilvēku? Tad es te saredzu problēmu.

Marks: Es piekrītu Deivida sacītajam.

Dažkārt cilvēki mēdz sacīt, ka ir dažādi mācītāji – vieni ir sekmīgi, citi mazāk sekmīgi. Un viņi vēlas atbalstīt sekmīgu mācītāju, bet nevēlas atbalstīt mazāk apdāvinātu mācītāju.

Marks: Ja mana galvenā motivācija ir atbalstīt mācītāju un ja tas, ko mācītājs dara vai nedara, nesaskan ar to, ko es no viņa sagaidu, tad es vienkārši pārstāšu viņam maksāt. Taču, ja mana galvenā motivācija desmitā atgriešanās izriet no manas paklausības Dievam un Viņa pielūgsmes, tad, pat ja šī mācītā-

raktajā akā Sudānā, un viņiem tūdaļ ir ūdens. Jēzus māca, ka mani tiesās pēc tā, kā es izturos pret nabagiem. Es viņam atbildēju, ka tu tā nedrīksti darīt. Tu zini, ko tavā labā dara tavs vietējais mācītājs. Tavš mācītājs ir labs mācītājs. Ja tu savu desmito atņem no viņa, tu aplaupi Dievu, tu aplaupi Dieva kalpu, tu ierobežo savas draudzes iespaidu misijas darbībā. Turpini ziedot ADRAi, jo tu tiksi tiesāts pēc tā, kā tu izturies pret nabagiem. Taču ziedo to kā labrātīgu ziedojumu, kā tas Kungs tevi ir vadījis, bet nevis dod to no desmitā. Mums ir dots dievnama mantnīcas princips. Mums ir jāatgriež Dievam tā, kā Viņš to ir aicinājis darīt.

Vai desmitais ir nabadzības risinājums?

Marks: Elena Vaita apraksta desmito kā sistēmu, kurā ietilpst arī ziedojumi. Tajā ir vairāki elementi, kuri ir atkarīgi viens no otra. Ja jūs izņemat ārā no tā vienu elementu, jūs izkropļojat visu sistēmu. Šajā sistēmā ir paredzēts, ka

Nodošanās Dievam nesākas ne ar desmito, ne ar ziedojumiem. Personiskā nodošanās Kungam iesākas, kad noliekam Dievu pirmajā vietā un pavadam laiku kopā ar Viņu.

procesam Dievam? Ar desmito vai ziedojumiem? Viņi tad domā un parasti atbild: ar desmito. Mana atbilde tad ir: piedodiet, bet tas bija nepareizs jautājums. Mūsu nodošanās Dievam nesākas ne ar desmito, ne ar ziedojumiem. Jūs noliekat Dievu pirmajā vietā, ja jūs no rīta pamostaties agrāk, lai pavadītu personisku laiku kopā ar Dievu. Šajā brīdī iesākas jūsu personiskā nodošanās Kungam.

Vai mums nevarētu būt laba nodošanās un labas attiecības ar Dievu bez desmitā un ziedojumiem?

Dāvids: Manuprāt, tas būtu sarežģīti. Atgriežot desmito, mēs parādām, cik daudz vai maz mēs uzticamies Dievam. Ja jūs neatgriežat desmito, tad es nedomāju, ka jūs uzticaties Dievam. Jūs nevēlaties, lai Viņš vadītu jūsu dzīvi. Otrajā līmenī, es domāju, ka tad jums nav arī dedzības, lai izpildītu Septītās dienas adventistu draudzes misiju. Jūsu izvēle nemaksāt desmito samazina jūsu draudzes iespējas šeit, Latvijā, Eiropā un visā pasaulē. Un vēl kas – jūsu desmitais tiešā veidā atbalsta jūsu vietējo

ja kalpošana mani ietekmētu visnegatīvākā veidā, es tomēr paliktu uzticīgs Dievam.

Dāvids: Mēdz būt spēcīgi mācītāji un vāji mācītāji. Nevienam mācītājam nav visaugstākās prasmes visās garīgajās jomās. Var būt vājš sludinātājs, bet teicams apmeklētājs, var būt vājš apciemotājs, bet spēcīgs sludinātājs. Mācītājiem mēdz būt stiprās un vājās puses, un mums tas ir jāatzīst. Draudžu savienības un ūnijas palīdz saviem mācītājiem, lai tie varētu kalpot draudzēs ar izcilību. Tas tiek darīts, lai tie varētu būt dedzīgi, un Kristus mīlestība viņus spiež kalpot draudzēs, jo Kristus nāks drīz.

Tagad jautājums mazliet no cita skatpunkta. Vai mēs varam ieteikt dot desmito, lai atrisinātu nabadzības problēmas un palielinātu privātās svētības?

Dāvids: Man ir draugs, kuru pazīstu visu mūžu. Mēs reiz bijām kādā kafēnīcā Londonā. Viņš man sacīja: Deivid, es dodu savus desmitos ADRAi. Es ieguldu savus desmitos ADRAS

desmitais nonāk mantnīcā un no turienes tam ir jātop izplatītam vienlīdzīgi. Mums ir citi veidi, kā risināt nabadzības problēmu, bet šiem risinājumiem nav jānāk no desmitā. Dievs ir devis konkrētus norādījumus, kā izmantot desmito. Un tas tiek izmantots tikai un vienīgi, lai atbalstītu tos, kuri sevi ir nodevuši Dieva darbā, sludinot evaņģēliju. Taču te varētu piebilst vēl to – ja jūs nododat savu desmito tieši mācītāja rokās, šādi jūs izkropļojat sistēmu. Mācītājam nav jāsaņem jūsu desmitais personiski, bet gan desmitais ir jānogādā uz mantnīcu, lai no turienes tas nonāktu pie Dieva kalpotājiem. Ja jūs nododat savus desmitos citā vietā, tad tas vairs netiek uzskatīts par desmito.

Jautājums ir par izpratni, kur ir dievnams un tā mantnīca? Kur ir dievnams?

Dāvids: Tā, protams, ir institūcija, kas nosaka, kur atrodas mantnīca.

Pēdējie divi jautājumi. Jūs stāstījāt par sekmīgu draudžu īpašībām. Kādas ir šīs īpašības?

Dāvids: Tās ir piecas īpašības. Pirmā no šīm vērtībām ir tāda, kā tās ir bībeliskas draudzes. Tās ir paklausīgas un uzticīgas Rakstiem. Šādas draudzes locekļi ir uzticīgi Dieva Vārdam.

Otrā vērtība – tā ir draudze, kura pielūdz Dievu. Viņi pielūdz Dievu katru dienu savā dzīvē, savā ģimenē, savā darbā. Trešā vērtība – draudze, kura rūpējas. Tādēļ, ka esam piedzīvojuši Dievu savā dzīvē, mēs esam dāsni un rūpējamies par visiem cilvēkiem, neatkarīgi no tautības, dzimuma, vecuma vai sociālās izcelsmes. Mēs mīlam visus cilvēkus tāds, kādi viņi ir. Ceturtā vērtība – tā ir kalpojoša draudze. Draudze nav par mums, bet tā ir domāta kalpošanai un cilvēku glābšanai Dieva valstībai. Tādas draudzes padomes pats pirmais punkts ir evaņģelizācijas plānošana un cilvēku aizsniegšana, jo pazudušie cilvēki Dievam rūp. Tas ir sekmīgas draudzes DNS, jo laiks ir īss. Piekrtā vērtība – tāda draudze ir gaidoša draudze. Tāda, kas gaida Kristus atnākšanu. Mēs neesam vienkārši kārtējā baznīca, bet gan kustība. Tā nedefinē tikai to, kas mēs esam, bet tā nosaka to, ko mēs darām. Un cerams, ka mēs sadarbojamies ar to Kungu. Tieši šis aspekts, ka esam gaidoša draudze, parāda, ka esam adventisti un nevis luterāņi vai pareizticīgie, vai evaņģelikāļi.

Pēdējais jautājums: kāds būtu jūsu ieteikums mūsu vietējām draudzēm,

kā atdzīvināt namturību? Kas būtu jādara?

Marks: Ja jūs esat vietējās draudzes namturības vadītājs, es ieteiktu iedrošināt draudzes locekļus pētīt sabatskolas materiālu. Tas ir nepieciešams, lai viņi attīstītu savu personisko nodošanu katru dienu, lai tas kļūtu par viņu ieradumu. Jūs nevarat ielikt Dievu pirmajā vietā ikkatrā savas dzīves jomā, ja jūs neliekat Dievu pirmajā vietā katru rītu. Jo Jēzus ir sacījis, ka Viņš ir īstais Vīnakoks, bet mēs zari. Ja mēs esam savienoti ar Viņu, mēs nesīsim augļus. Šī savienošanās ar Viņu notiek ar desmitā došanu, jo desmitā došana ir šīs savienības rezultāts.

Dāvids: Arī ziedojumu došana.

Marks: To ir svarīgi ievērot. Mums ir nepieciešams dzīvot tā, kā mēs sludinām. Mēs nevaram iedomāties namturības vadītāju, kurš pats nedod desmitos un ziedojumus. Vai arī nevaram iedomāties mācītāju, kuram nebūtu uz procentiem pamatotas nodošanās ziedot, kā mums to ierosina darīt Praviešu Gars. Balstoties uz jūsu pieredzi, jums būtu daudz drosmes iedrošināt arī citus sekot jūsu praksei. Tad vēl ir svarīgi nodrošināt draudzei spēcīgus pielūgsmes brīžus gan ziedojumu savākšanas laikā, gan arī pielūgt caur ziedošanu. Visa liturģija var grozīties ap šiem momentiem. Tas jau kopš sentēvu laikiem ir bijis viens no svarīgākajiem pielūgsmes momentiem – brīdis, kad es kaut

ko atnesu Dievam kā upuri.

Dāvids: Tas, ko es varu pateikt šobrīd, ļoti cītīgi pētiēt to, kas ir uzrakstīts sabatskolas materiālā par namturību. Tā ir spēcīga iniciatīva, kura nāk no Ģenerālkonferences, lai atjaunotu vietējo draudžu namturību. Cerams, ka tad, kad noslēgsies šī ceturkšņa viela, mums būs daudz nobriedušāka garīgā dzīve un pieredze. Bez tā šīs sabatskolas nodarbības ir tikai laika iznīkošana. Septītās dienas adventistu pati pirmā vērtība ir uztvert Bībeli nopietni.

Marks: Vēlētos piebilst – ko darīt tad, ja tu esi namturības vadītājs. Iespējams, ka nākamā lieta pēc tam, kad tu pats savā dzīvē iemieso kristietību, ir izlasīt E. Vaitas grāmatu “Padomi namturiem”. Nav iespējams vadīt šo nodaļu bez šīs grāmatas, nezinot, ko Dievs saka pēdējo dienu draudzei par šo tēmu. Ja mēs izņemam šo grāmatu ārā no mūsu namturības, tad mums vairs nebūs adventistu namturības. Tad mums būs evaņģēliska namturība. Kā pēdējo es vēlētos Ģenerālkonferences vārdā izteikt pateicību vietējām draudzēm par darbu, ko tās jau veic namturības jomā. Tas ir brīnišķīgi redzēt šeit dzīvu draudzi, redzēt šeit tik daudz jauniešu, kuri ir tik nodevušies un ieinteresēti uzzināt vairāk. Tas nozīmē, ka tiek ieguldīts nākamajā paaudzē un draudze tiek uzturēta. Mēs varam uzslavēt Latvijas baznīcu par to.

101 IDEJA LABĀKAM DIEVKALPOJUMAM

Piedāvājumi ir domāti sniegt dzīvīgumu un degsmi draudzes dievkalpojumiem. Tie nav aprakstīti īpaši detalizēti, kas dod iespēju draudzēm pašām izvēlēties savas vajadzības. Ievērojiet, ka dažas no idejām ir labas tikai vienreiz vai divreiz gadā, un tās ātri var apnikt, ja kļūst pierastas. Vēl atcerieties, ka pat visinovatīvākā pieeja dievkalpojumā top par rutīnu, ja tiek atkārtota katru reizi.

Svētruna

1. Iedrošiniet draudzi uz sarunu svētrunas laikā. Ja viņi paliek pasīvi, dažkārt pārtrauciet savu runu un pavaicājiet pēc viņu reakcijas vai uzdodiet jautājumus, kas skar jūsu tēmu.
2. Kādēļ gan nepamēģināt “muzikālu svētrunu”? Izvēlieties dziesmas, kuras sniedz izvēlēto vēsti. Tas darbojas īpaši labi, ja svētrunas tēma ir slavēšana.
3. Izmēģiniet lomu spēli Rakstu lasījumam jūsu svētrunā. Veiciet kādas Jēzus līdzības uzvedumu mūsdienu kontekstā. Iesaistiet jaunos draudzes locekļus.
4. Veiciet kādu rakstu vietu dramatisēt uzvedumu svētrunas laikā.
5. Veiciet Rakstu lasījumu vienlaicīgi ar uzvedumu visas svētrunas laikā. Tas labi noder īsā svētrunā par Kristus upuri pirms Piemiņas mielasta.
6. Svētrunas laikā iekļaujiet muzikālus priekšnesumus, kuri izraudzīti, lai izceltu svētrunas tēmu.
7. Nestāstiet bērnu stāstiņu pirms svētrunas, bet gan tā vietā izveidojiet “jautājumu kasti”. Ieturiet pauzi svētrunas laikā, lai ik pa brīdim aplūkotu tās saturu kā ziņkāres izraisītāju. Svētrunas beigās izņemiet no kastes ārā tur esošos priekšmetus, lai tos izmantotu par temata uzskatāmajiem līdzekļiem.
8. Uzaiciniet bērnus vai pusaudžus izdomāt nākamās nedēļas svētrunas tēmu. Tad iesaistiet tos piedalīties tajā, piedāvājiet īpašu mūziku, kolekties ievākšanu vai sagaidīt cilvē-

kus pie ieejas. Iesaistiet viņus, kur vien tas ir iespējams.

9. Uzaiciniet jauniešus uzstāties ar svētrunu.
10. Uzaiciniet kādu draudzes locekli uzstāties ar svētrunas tēmu, kura tam ir īpaši svarīga, piemēram, par māti, par mājām, par skolotājiem, par izglītību.
11. Izdaliet bērniem lapas par svētrunas tēmu, kura tiem ir jāizkrāso. Šajās lapās var būt iekļauti arī jautājumi par svētrunā lietotajiem tekstiem.
12. Nedariet to pārāk bieži un esiet uzmanīgi, lai tas netraucētu dievkalpojuma svētsvinību, bet izmantojiet ieplānotu troksni vai traucējumu, lai ar tā palīdzību iegūtu uzmanību.
13. Noteikti izveidojiet gada svētrunu sarakstu, lai garantētu līdzsvaru svētrunu tematos un pasniegšanas stilos.
14. Mēs dzīvojam vizuālā laikmetā. Izmantojiet grafikus un vizuālos līdzekļus. Dodiet draudzei iespēju skatīties uz vairāk nekā tikai vienu runātāju.
15. Sekojiet Kristus piemēram. Izmantojiet līdzības. Jo tās ir vienkāršākas un uzskatāmākas, jo labāk.
16. Veiciet nelielu izpēti par atšķirīgiem uztveres tipiem: dzirdes, vizuālo un kinētisko. Tas palīdzēs efektīvāk kalpot ikviena draudzes locekļa labā.
17. Sniedziet 15-20 minūšu svētrunu, bet tad nākamās divdesmit minūtes veltiet draudzes reakcijas apspriešanai un diskusijām.
18. Sniedziet Bībeles nodaļas kultūr-

vēsturisko apskatu. Nodziediet atbilstošu dziesmu vai noklausieties muzikālu sniegumu. Tad aplūkojiet, kā šī rakstu vieta uzrunā klausītājus mūsdienu situācijā, veicot pastorālu pielietojumu.

19. Izmēģiniet svētrunu kā sarunu. Aizejiet prom no katedras tuvāk cilvēkiem.
20. Izmantojot mikrofonu, izmēģiniet interviju svētrunu. Meklējiet atbildes, uzrunājot īpašus draudzes locekļus par noteiktām tēmām.
21. Kā būtu, ja piedāvātu divas īsas svētrunas ar pretējiem uzskatiem par kādu no tēmām, kas paliek neatrisināta? Organizējiet sadraudzības mielastu un ļaujiet draudzes locekļiem izteikties par dzirdētajiem viedokļiem svētrunās.
22. Uzaiciniet divus cilvēkus veikt svētrunu kā dialogu. Te varētu iekļaut arī lomu spēli.

Mūzikas izpildījums

23. Izmēģiniet kādu neparastu muzikālu instrumentu īpašam skaņdarbam: akordeonu, zāģi, muzikālās pudeles utml. Ļaujiet mūziķim pastāstīt, kā tas ir iemācījies spēlēt instrumentu.
24. Uzaiciniet muzicēt kādu ģimeni.
25. Iekļaujiet stāstu, kā ir tapis šis skaņdarbs.
26. Izmēģiniet vecmodīgo mūzikas monologu – fona mūzika, kamēr vārdi tiek lasīti vai skaitīti.
27. Izmēģiniet “ilustrēto dziesmu”. Mākslinieks zīmē ar krītu vai veic skeču, kamēr skan dziesma. Uz

ekrāna var rādīt slaidus.

28. Uzaiciniet dziedātāju grupu vadīt kopīgo dziedāšanu dievkalpojuma laikā.
29. Iesāciet dievkalpojumu ar trompetes skaņām. Tas tiešām piesaista uzmanību.

Draudzes mūzika

30. Organizējiet vairāku instrumentu pavadījumu vienlaicīgi kopā ar ērģelēm vai klavierēm. Tie varētu būt sīgu instrumenti vienu nedēļu, tad pūšamie instrumenti nākamajā utt. Ikviena instrumenta pievienošana palielina decibelus un uzlabo draudzes dziedāšanas kvalitāti.
31. Noslēdziet svētrunu ar aicinājumu, kuru pavada muzikāls izpildījums vai dziesma, kamēr visa draudze sadodas rokās, simbolizējot vienotību un nodošanos.
32. Uz 20-25 minūtēm izveidojiet kori no visiem klātesošajiem draudzes locekļiem. Sadaliet to basos, soprānos, tenoros un altos, liekot tiem nostāties noteiktos telpas sektoros, lai viņi varētu saklausīt atšķirības balsīs. Pēc neliela izmēģinājuma uzaiciniet “kori” uz īpašas dziesmas kopīgu dziedāšanu.
33. Iemācieties jaunu dziesmu no dziesmu grāmatas.
34. Izdziediet vienas dziesmas vārdus citas dziesmas melodijā. Dziesmas taktsmērs ir minētas grāmatā. Ja takts sakrīt, tad vārdi un melodija var būt apmaināma vietām.
35. Dziediet Rakstu dziesmas vienu nedēļu kopīgo dziesmu vietā no dziesmu grāmatas. Izmantojiet projektu, lai cilvēki var redzēt vārdus.
36. Vienu nedēļu izveidojiet bērnu vai jauniešu kori.
37. Izlasiet dziesmas pantu vai katru otro pantu tā vietā, lai to izdziedātu. Viss, kas salauž rutīnu, palīdz ļaudīm atgūt uzmanību un uztvert dziesmas nozīmi.
38. Sadaliet draudzi divās vai vairākās grupās un izmēģiniet nodziedāt kādu kopīgo dziesmu kanonā no dziesmu grāmatas.
39. Lieciet tiem, kas nosauc dziesmas numuru, pateikt, kādēļ tieši šī dziesma viņiem šķiet īpaša. Tas palīdz draudzei iepazīt savus draudzes locekļus. Tas pat spēj dot dziesmai jaunu nozīmi pārējo draudzes locekļu uztverē.
40. Uzaiciniet divus vai vairākus “at-

balsta dziedātājus”, kuri sēž pirmajā solā, ar mikrofoniem kopīgās dziedāšanas laikā. Tas palīdz labāk aizpildīt skaņu un iedrošināt uz labāku dziedāšanu.

Lūgšana

41. Aiciniet katru nedēļu cilvēkus no dažādām grupām draudzē lūgt Dievu. Uzaiciniet šo grupu pārstāvošos cilvēkus: vecvecākus, vecākus, jauniešus, vientuļos, precētos, studentus, bērnus utml.
42. Kā izņēmumu izmantojiet uzrakstītu lūgšanu. Pieejamas ir vairākas lūgšanu grāmatas, kuras satur daudz skaistu lūgšanu.
43. Uzaiciniet trīs cilvēkus, kuri kopā lūgtu vienu lūgšanu. Viens varētu būt atbildīgs par slavēšanu, otrs par pateicību, bet trešais par aizlūgšanu.
44. Uzaiciniet bērnu veikt rīta lūgšanu. Vārdi varētu būt vienkārši, bet iespaids varētu būt liels.
45. Tā vietā, lai viena persona draudzes priekšā lūgtu visu lūgšanu, šī persona varētu vērsties pie Dieva un tad aicināt draudzi lūgt par noteiktiem tematiem klusībā. Lūgšanu vadītājs šādi ieturētu pauzi pēc katra jauna temata pieteikšanas. Temati varētu iekļaut: Dieva slavēšanu, pateicību Dievam, dažādus cilvēkus vai darbības, kur meklējam svētību. Svarīgi pirms šādas lūgšanas draudzei izskaidrot, kā šī lūgšana norisināsies.
46. Izmēģiniet atbilžu lūgšanu, kur skan refrēns no draudzes. Šim nolūkam var izmantot 136. psalmu. Vai arī lūgšanu vadītājs izveido lūgšanu, kur iekļauts draudzes refrēns, sekojot 136. psalma paraugam.
47. Uzaiciniet, lai ģimene, sabatskolas klase, bērnu nodaļa vai jebkura cita grupa lūgtu pa vienam teikumam. Aktīva piedalīšanās ir svarīga, lai dalībnieki iegūtu ilgtermiņa prieku par lūgšanu stundu. Iesaistiet pēc iespējas vairāk cilvēku.
48. Īpašos gadījumos ieplānojiet lūgšanu “sezonu”, kur lūdz vairāki cilvēki. Taču esiet uzmanīgi, lai tas nekļūtu garlaicīgi jauniem dalībniekiem, kas var atnest negatīvu ietekmi.

Raksti

49. Izmantojiet pantomīmu vai drama-

tizētu uzvedumu, lai izceltu lasīto rakstu vietu vēstījumu. Tas ir īpaši efektīvi, ja lasa Bībeles stāstu.

50. Uzaiciniet uz Bībeles lasījumu ģimeni, kur katrs lasa savu rakstu vietu.
51. Izmēģiniet Rakstu lasījumu, kur viens pēc otra noteiktus pantus lasa jauni un veci, vīrieši un sievietes.
52. Ierakstiet video, kur kāds tālu dzīvojošs vai reti dievkalpojumos klātesošs draudzes loceklis lasa Rakstus, un atskaņojiet šo ierakstu sabatā. Draudzes bieži vien piemin šos cilvēkus aizlūgšanās, bet reti kad piedāvā tiem aktīvi piedalīties kalpošanā. Ja video ieraksts nav pieejams, tad ierakstiet balsi un uz ekrāna parādiet šī cilvēka fotogrāfijas.
53. Rakstu lasījumos piedāvājiet dažādību un dodiet tos lasīt vientuļajiem, precētiem, citu tautību pārstāvjiem, jauniešiem un tamlīdzīgi. Caur dalībniekiem atspoguļojiet draudzes dažādību.
54. Sagatavojiet ilustrētu Rakstu lasījumu. Psalmus var ilustrēt ar dabas skatiem, filmu vai video.
55. Sagatavojiet muzikālu fonu Rakstu lasījumiem.
56. Uzaiciniet draudzi lasīt Rakstus ar atbildību. Ja tulkojumu dažādība sagādā problēmu, tad uz ekrāna novietojiet tikai rakstu vietas numuru.
57. Uzaiciniet kādu atstāstīt labi zināmu rakstu vietu, kas parāda, kā tas uztver rakstu vietu un tās vēstījumu.

Ziedojums

58. Uzaiciniet vairākas ģimenes, lai tās ir atbildīgas par kolektes ievākšanu.
59. Ja tā ir kristīgās izglītības diena, tad aiciniet to ievākt bērniem skolas formās.
60. Uzaiciniet draudzi “atnest” savus ziedojumus Dievam burtiski, iznākot draudzes priekšā un ieliekot tos grozā. Tas sagādā kustību jaunajiem draudzes locekļiem un tas ir simboliski.
61. Dziediet dziesmu kolektes laikā.
62. Izlasiet Rakstos stāstu par atraitnes artavu kolektes ievākšanas laikā.
63. Uzaiciniet kādu skaitīt dzeju kolektes ievākšanas laikā.
64. Uzaiciniet katru draudzes loekli vispirms klusi lūgt un tad dziedot kolektes šķīvī. Šajā gadījumā nepiedāvājiet lūgšanu vēlreiz par ko-

lekti visas draudzes priekšā.

Uzaicinājums

65. Izlasiet viesu vārdus no viesu grāmatas kā daļu no uzaicinājuma. Šajā gadījumā jābūt pārliecībai, ka ir iegūti visi klātesošo viesu paraksti.
66. Veltiet laiku tam, lai draudzes locekļi iepazīstina ar viesiem, kurus tie ir uzaicinājuši.
67. Piedāvājiet ikvienam apsveicināties ar tiem, kuri sēž tiem līdzās.
68. Iedrošiniēt kārtībniekus pie durvīm uzaicināt vienu vai divus viesus iznākt draudzes priekšā, lai tie pastāsta par saviem visspilgtākajiem iespaidiem, kurus tie ir guvuši, apmeklējot draudzi.

Bērni

69. Izmantojiet uzskatāmu līdzību un nevis tikai stāstiet tiem stāstu.
70. Neliela roku veiklība vienmēr piesaista bērnu uzmanību. To var izmantot, lai norādītu uz lietām, kuras nav uzreiz pamanāmas.
71. Ja programmā nav vietas bērnu stāstīšanai, tad sagatavojiet bērniem attēlus, kurus izkrāsot svētrunas laikā. Kopīgās dziesmas laikā uzaiciniet tos iznākt priekšā, lai tur paņemtu darba rīkus. Tas viņiem dos iespēju izkustēties un neatņems laiku programmai.
72. Uzaiciniet bērnus uzzīmēt savu interpretāciju svētrunas tēmai. Savāciet bērnu zīmējumus pie izejas un novietojiet tos pie ziņojuma dēļa apskatei. Aiciniet pievērst tiem uzmanību.
73. Nedēļu pirms Piemiņas mielasta uzaiciniet bērnus uzzīmēt viņu interpretāciju Kristus nāves nozīmei. Tad novietojiet zīmējumus visapkārt pie sienas draudzē Piemiņas mielasta dienā.
74. Ieplānojiet bērnu draudzi reizi vai divas reizes gadā. Uzticiet tiem atbildības šī dievkalpojuma norisē.
75. Iekļaujiet bērnu stāstīšanu pašā svētrunā, iepriekš tos brīdinot pēc pazīmēm, kad šis stāstiņš iesāksies. Tas tiks tiem būt vērtīgiem.
76. Iedrošiniēt lielākos bērnus sagatavot svētrunas plānu.
77. Sagatavojiet piecu minūšu "stāstiņu pieaugušajiem" un tad veltiet visu svētrunu bērniem, atbilstoši viņu

līmenim.

78. Iekļaujiet bērnu svētīšanu bērnu stāstīšanas laikā, kas sagatavotu sarunai par Dieva mīlestību uz bērniem un ģimenēm.
79. Uzaiciniet bērnus pārģērbties. Tas var notikt spontāni vai plānoti. Tas var notikt ar īpašiem tērpiem un bez tiem.
80. Kamēr draudze dzied vai ērģeles spēlē "Jēzus mani mīl", uzaiciniet draudzes locekļus pienākt pie bērniem un tiem sacīt, cik ļoti tie ir laimīgi, ka draudzē ir bērni, un cik ļoti viņi rūpējas par bērniem draudzē.
81. Kamēr notiek kājmazgāšana un Piemiņas mielasts, parūpējieties, lai bērniem būtu kas vairāk nekā tikai jauki, mazi stāstiņi.
82. Uzaiciniet visus bērnu draudzes priekšā uz spontānu, dramatisku uzvedumu par kādu labi zināmu Bībeles stāstu. Te būtu jānodrošina pieaugušo palīdzība, lai šāds pasākums notiktu gludi.
83. Uzaiciniet bērnus nākt draudzes priekšā dziedāt kopīgās dziesmas.
84. Sagatavojiet iepriekš bērnu kori, lai tie sniegtu priekšnesumu dievkalpojumā.

Liecības

85. Intervējiet kādu draudzes locekli par atgriešanās stāstu, profesiju, misijas kalpošanu utml. Ja kāds ir piedzīvojis ko labu, tad intervējiet to. Lai cilvēki dalās savā priekā un pauž savu pateicību Dievam draudzes priekšā.
86. Ierakstiet interviju ar draudzes locekli video, dodot iespēju liecināt. Parādiet šo personu viņa darba vietā, mājās vai piedaloties draudzes kalpošanā.
87. Ierakstiet video draudzes locekļus, kuri nespēj ierasties uz dievkalpojumu, dodot tiem iespēju paust savu prieku, kalpojot Dievam, neraugoties uz dažādiem apstākļiem.
88. Dodiet draudzes locekļiem iespēju paust savas izjūtas, ja ir noticis kaut kas tāds, kas ietekmē visu draudzi – liela traģēdija, brīnumaina svētība utml.
89. Apjautājieties ar diviem vai trīs draudzes locekļiem, lai uzzinātu to reakciju uz svētrunas tēmu, izceļot, kā šī patiesība ir ietekmējusi viņu dzīvi. Tad to izmantojiet kā komentārus, bet parūpējieties, lai šie komentāri nebūtu pārāk gari.

90. Neierobežojiet liecības par misijas aktivitātēm sabatskolas vai ierindas locekļu kalpošanas laikā. Dodiet cilvēkiem iespēju liecināt visai draudzei. Liecības intervijas formāts palīdzētu šiem cilvēkiem nenovirzīties no tēmas.

Dažādi

91. Vienmēr ietveriet izvēles elementus dievkalpojuma plānā, kurus var izlaist, ja laiks ir beidzies. Tas ļaus laikus iesākt un laikus noslēgt dievkalpojumu.
92. Uzaiciniet ģimenes vadīt lūgšanas, uzaicinājumus, kopīgās dziesmas, Rakstu lasījumus utml.
93. Katru nedēļu centieties pārstāvēt visus draudzes vecumu posmus.
94. Mainiet kalpošanu secību un neiekritiet rutīnā.
95. Noturiet Piemiņas mielastu piektdienas vakarā. Lietojiet lielākus maizes gabalus un lielākus vīna kausiņus. Sēdēšana apkārt galdam sveču gaismā var pievienot efektu.
96. Svētruna no rīta var virzīt uz nesteidzīgu Piemiņas mielastu pēcpusdienā. Paziņojiet to savlaicīgi iepriekš.
97. Uzsveriet sabiedrības interesi Lieldienu laikā (daudzās Amerikas latīņu draudzēs tas notiek efektīvi). Ieplānojiet Lieldienu nedēļas reliģisko aktivitāti. Ceturtdienas vakarā piemiņas mielastu. Piektdienas vakarā uzsvērt lieciet uz krustā sišanu. Sabatā izceliet "dusas dienu". Svētdienā sviniet augšāmcelšanos. Efektīvs varētu būt dramatisks uzvedums. Šajos dievkalpojumos ir nepieciešama laba sludināšana, laba mūzika, Rakstu lasījums, liecības utml.
98. Daudzās valstīs ir neatkarības diena. Izveidojiet programmu, kurā izceliet, ko valsts nozīmē imigrantiem, brālībai un daudzām kultūrām. To varētu virzīt uz Piemiņas mielasta dievkalpojumu.
99. Neaizmirstiet dzeju, tā ir brīnišķīga. Lai draudzes dzejnieks skaita dzeju laiku pa laikam.
100. Uzmanīgi ieplānojiet pārdomu laiku. Tajā ir svarīgs klusums.
101. Ieceliet dievkalpojumu komiteju, kas sagatavo katru nākamo sabata dievkalpojuma pieredzi.

www.ministrymagazine.org

Tuvāk mājām

SIEVIEŠU KONGRESS

13.-15. aprīlis

Rīgā, Baznīcas ielā 12a
sākums 13. aprīlī plkst. 11:00

PIE MUMS VIESOSIES:

Generālkonferences
Sieviešu kalpošanas
nodaļas vadītāja
Hezere - Dona Smola
un viņas vietniece
Rakele Arraisa

- UZRUNAS,
- SEMINĀRI,
- VESELĪBAS EXPO,
- LABDARĪBAS KONCERTS,
- SKAISTAS DZIESMAS,
- SADRAUDZĪBA.

ORGANIZĒ

Septītās dienas adventistu
Latvijas draudžu savienības
Sieviešu kalpošanas nodaļa

DALĪBAS
MAKSA

10 €

REGISTRĒŠANĀS
LĪDZ 5.MARTAM

INFO: 29869979
maritel@inbox.lv

JAUNA DZĪVES KVALITĀTE STĀTIES PRETĪ PROKRASTINĀCIJAI

Ko nozīmē šis vārds – prokrastinācija? Par to savs viedoklis ir mūsdienu psiholoģijā. Tā ir hroniska izvairīšanās no sarežģītiem uzdevumiem. Priekšroku iegūst nevis mērķis, bet mūsu sajūtas “es nejūtos tā, it kā vēlētos to darīt”.¹

Arī Bībelei ir savs viedoklis par prokrastināciju: “Tad nu kas zina labu darīt un to nedara, tam tas ir par grēku.” (Jēkaba 4: 17) Elena Vaita savulaik ir rakstījusi par prokrastināciju kā par vilcināšanos: “Atlikšana, šaubīšanās, vilcināšanās un nenoteiktība bieži atdod ienaidniekam visas priekšrocības.” (Liecības draudzei III, 498. lpp) Vai arī kā par dīkdienību: “Dīkdienība ir vislielākais lāsts, no kā cieš mūsdienu pasaule.” (Kristus līdžības, 343. lpp) Šķiet, ka prokrastinācija nav lieta, kuru labprāt vēlamies paturēt, ja vēlamies dzīvot piepildītu dzīvi jau uz šīs pasaules. Dievs ir devis brīnišķīgu iespēju dzīvot. Un

Viņa lielajā plānā katrs mūsu dzīves mirklis ir svarīgs. Šī doma var nest iedvesmu, ja apzināties, kādu dzīves kvalitāti Dievs ir paredzējis ikvienam. “Mēs esam bezgalīgi parādniķi Kungam, un bez vilcināšanās mums vajadzētu izpildīt vismazāko Viņa prasību.” (E. Vaita “Liecības draudzei”, 253. lpp) Dievs mūs aicina būt par gaismu, par sāli, nepalikt nevienam neko parādā, kā tikai mīlestību, būt pacietīgiem... jeb dzīvot Viņa tuvuma un rakstura kvalitātes piepildītu ikdienu. Bet prokrastinācija stājas pretim Dieva lielajam plānam.

Viens no soļiem augšanas virzienā ir situācijas analizēšana – saprast, kāpēc nonākam prokrastinēšanas slogā. Viens

¹ <https://www.psychologytoday.com/us/basics/procrastination>

Mēneša citāts

"Mūsu laiks pieder Dievam. (..) Ne par vienu no dotajiem talantiem Viņš neprasīs tik stingru atskaiti kā par laiku. Laika vērtība nav aprēķināma. Kristus par dārgu uzskatīja katru minūti, un šādai attieksmei vajadzētu būt arī mums. Dzīve ir pārāk īsa, lai izniekotu laiku. Mūsu rīcībā ir tikai dažas pārbaudes dienas, kurās jāsagatavojas mūžībai."

(Elena G. Vaita, Kristus līdzības, Talanti.)

no
īemesliem varētu būt liels uzdevums, kas jāpaveic mazā laika nogrieznī. Bet dažkārt mums ir raksturīgi izvīrīt par prioritāti to darbu, kuru emocionāli vēlamies darīt. Un gluži pretēji – atstumt, pārlikt to uzdevumu, kas ir nevēlams. Mums ir tendence sākt ar zināmām lietām, bet nezināmo atlikt (turklāt vēl domājot par to, cik sarežģīts varētu būt tas nezināmais). Vēl viens īemesls prokrastinācijai ir īstermiņa domāšana, koncentrējot savu uzmanību uz to, kas ir jāizdara, nevis uz galarezultātu. Noteikti šie īemesli neizsmēļ visus iespējamus gadījumus. Mans aicinājums ir analizēt un saprast savas situācijas patieso īemeslu, lai rastu risinājumu.

Kādu laiku iepriekš lasīju rakstu, kura autors, aktīvs adventistu draudzes loceklis Austrālijā un "Fast Missions" vadītājs Dans Viss (Dan Vis) piedāvā vairākas vienkāršas tehnikas, kas palīdz nostāties pret prokrastinēšanas strau-
mi un piedzīvot jaunu ikdienas kvalitāti. 2

Liels projekts – mazs laiks? Brīvos laika "logus" aizpildi ar maziem uzdevumiem, kas sakārtoti pēc prioritātēm. Ir kāds nevēlams uzdevums, kas jāveic? Apzinies to lietu, ko vēlies nolikt malā. Noliec laika limitu – tikai 5 minūtes.

Šķiet, ka ir pārāk sarežģīti? Iedomājies, kā to dara kāds cits. Piemēram, šīs jomas profesionālis. Ko viņš darītu? Ar ko sāktu? Kā izskatītos risinājums? Uzraksti šīs detaļas un izmēģini pats.

Nesaproti, tāpēc nevēlies ķerties klāt uzdevumam? Bieži vien labprāt darām to, kas ir zināms. Izpēti sev nezināmo! Darbs nevirzās uz priekšu? Saproti, kas ir uzdevuma pamatā un padari to daudz redzamāku tavā ikdienā. Ja jāraksta, uz galda sagatavo visu nepieciešamo. Ja vēlies sportot, noliec nepieciešamo redzamā vietā. Neesi uzsācis lasīt grāmatu, par kuru jau sen domā? Novieto to uz darba galda vai tuvumā gultai. Lai ko arī esi iedomājies, padari to redzamu!

Koncentrējies tikai uz šī brīža veicamajiem uzdevumiem? Skaties nākotnē. Kāds būs rezultāts? Kāpēc tas ir svarīgs?

Kādi būs ieguvumi?

Un gluži pretēji – esi koncertējies tikai mērķis, bet darbs nevirzās? Tad kādu iespaidu uz mērķa sasniegšanu rada laikā nepaveiktie uzdevumi? Kā tas ietekmēs tevi? Un kā tas ietekmēs tev apkārtējos?

Visbeidzot seko apbalvojums. Svini mazās un lielās uzvaras! Dari to, kas tev šķiet patīkams. Kādam tā var būt pastaiga, citam fiziskas aktivitātes, kādam tas ir laiks ar ģimeni, bet kādam – pateicības lūgšana.

Šo sarakstu varētu turpināt ar jaunām idejām. Papildini sarakstu un dalies ar to. Bet noslēgumā svarīgākais ir saprast, ka šīs idejas, kā stāties pretim prokrastinēšanas strau-
mei, nav risinājums pats par sevi. Drīzāk tie ir iedrošinājuma vārdi rakstura augšanas procesam, kuram ejam cauri. Bet vislielākā garantija uzvarai mums ir Bībeles apsolījums: "Ja atzīstamies savos grēkos, tad Viņš ir uzticīgs un taisns, ka Viņš mums piedod grēkus un šķīsta mūs no visas netaisnības." (1. Jāņa 1: 9). Prokrastinācija mūs ne-
spēj pacelt spārnos un dzīvot piepildītu dzīvi, bet Dievam arī šai lietai ir risinājums! Bībeli caurvīj apsolījumi, ka Dievs ir taisns un piedod nožēlojošas sirds grēkus. Mums nav jāpatur mūsu kļūdas acu priekšā. Un, visbeidzot, Dievs vēlas mūs attīrīt no visas netaisnības, mainot mūsu sirdi un līdz ar to – arī mūsu izvēles. Dievs ir vienīgais, kurš spēj to paveikt mūsu labā.

Jana Janišauska

"Piecas lietas, kas iedvesmo"

Maija Pauliņa

Bībele - Dievs ļoti runā caur Savu Vārdu. Bieži vien mani īpaši uzrunā Vecās Derības stāsti un kādas mazas detaļas tajos, ko iepriekš nebiju pamanījusī.

Elenas Vaitas raksti - īpaši Laikmetu Konflikta sērija. Pie-

mēram, Lielajā cīņā aprakstītie stāsti par to, kā cilvēki bija gatavi ziedot visu vēsts par Jēzu dēļ.

Citu cilvēku stāsti un padomi - Dievs bieži runā caur citiem cilvēkiem, viņu piedzīvojumiem un pārdzīvojumiem. Tādēļ domāju, ka labi ir mācīties no viņu kāpumiem un kritumiem.

Vakari pie dabas - visvairāk mani iedvesmo vakara vai vismaz pēcpusdienas pastaigas dabā. Savs skaistums ir katrā gadalaikā. Man patīk iziet nelielās pastaigās, īpaši vakarā, kad nekur nav jāsteidzas un vari netraucēti sarunāties ar Dievu.

Skaista mūzika - ļoti daudzas reizes esmu klausījies jau sen zināmas dziesmas vai skaņdarbus, bet pēkšņi tos sadzirdu citādi, īpaši. Kad izvēlamies, ko klausīties, svarīgi ir pārdomāt, vai šī mūzika ir tāda, kas Tevi paceļ tuvāk pie Dieva.

² <https://www.fastmissions.com/article/2018-01-22/conquering-procrastination>

Pievs ir žēlsirdīgs

“Cik brīnišķa, Kungs, ir Tava žēlastība!”

KRĀ: Mammucīt, mēs ar māsu šodien parkā redzējām vienu vecu ubadziņu.

KRŪ: Jā, pavisam vecu un noskrandušu. Fredis teica, ka ubagi paši ir vainīgi, ka viņiem ir tāda dzīve, tāpēc viņus nevajagot žēlot.

KRĀ: Es gan tā nedomāju.

KRŪ: Garām soliņam, uz kura sēdēja noskrandušais vīrs, gāja kāds puika ar mammu. Viņi apstājās, un mamma šim vīram piedāvāja ēdienu.

KRĀ: Jā, maizīti un vēl kādu sainīti. Mēs ar brāli neredzējām, kas tur bija iekšā, bet droši vien kaut kas garšīgs, jo vīrs kļuva priecīgs un pateicās pat vairākas reizes.

KRŪ: Man šķiet, tas bija ļoti žēlīgi un mīlsirdīgi, ka viņi pažēloja šo nabadziņu.

KRĀ: Fredis gan noķērcās dusmīgi un teica, ka tā nevajagot darīt. Viņš sacīja, ka onkuliši tādi kļūst, jo ir slinki un negrib strādāt, bet tikai darīt

visādas nejaukas lietas. Un tādus nevajag žēlot.

MAMMA: Es domāju, ka visi dažkārt dara nejaukas lietas.

KRŪ: Tā ir, es arī dažreiz esmu traki negants un sarunāju Krā dusmīgus vārdus, bet laime gan, ka pēc tam varam atkal izlīgt mieru.

MAMMA: Debestēvs saviem bērniem māca vienmēr parādīt žēlastību visiem, arī tiem, kuri to nav pelnījuši. “Jo no Dieva pilnības mēs visi esam dabūjuši žēlastību un atkal žēlastību.” Jņ. 1:16

KRĀ: Es domāju, nevajag aizmirst, ko Debestēvs mums labu darījis, vai ne?

MAMMA: Kāds gudrs vīrs reiz sacījis: „Dieva žēlastība ir kā debesis, kas vienmēr stipri stāv pāri mums. Zem šī jumta mēs esam droši, lai kur būtu.”

KRŪ: Zem šī jumta tiešām vietas pietiek visiem?

MAMMA: Paklausies, un tu sapratīsi. Jēzus reiz stāstīja stāstu par kādu vīru, kuru laupītāji ap-

laupīja, piekāva un atstāja mirstošu guļam smiltīs uz vientuļas kalnu takas. Šim nelaimīgajam nebija gandrīz nekādu cerību tikt izglābtam, jo pa šo ceļu nestaigāja ļoti daudz ļaužu. Un tomēr pēc brīža vīrs izdzirdēja soļus un sauca vārgā balsī pēc palīdzības. Nācējs bija kāds kalpotājs baznīcā, bet tas aizsteidzās cietējam garām.

KRŪ: Varbūt baidījās, ka pašam arī neuzbrūk laupītāji?

KRĀ: Droši vien. Kas notika tālāk?

MAMMA: Pagāja labs brīdis, un cietušajam garām gāja vēl kāds vīrs, bet arī tas pagāja garām, līdz beidzot "kāds samarietis, savu ceļu iedams, tuvojās viņam un, viņu redzot, sirds tam iežēlojās. Un piegājis viņš pārsēja viņa vātis, ieliedams tajās eļļu un vīnu; pēc tam viņš to cēla uz savu lopu un to aizveda mājvietā un to apkopa. Bet otrā dienā, izņēmis divus denārijus, iedeva tos saimniekam, sacīdams: kop viņu, un, ja tu vēl ko izdosi, atpakaļ nākdams, es tev to atdošu." Lūkas ev. 10: 33-35

MAMMA: Kā jums šķiet, kurš no trīs vīriem rīkojās pēc Dieva prāta?

KRŪ: Protams, tas, kurš pažēloja sasito vīru un tam palīdzēja! Tas nu ir skaidrs.

MAMMA: Vai zināt, ko Jēzus sacīja, pabeidzis šo stāstu? Viņš teica klausītājiem, lai tie vienmēr rīkojās tāpat kā šis cilvēks, kurš parādīja žēlastību cietušajam.

KRĀ: Tas nozīmē, ka vajag palīdzēt visiem, kam palīdzība ir nepieciešama, vai viņš to ir pelnījis, vai nē.

MAMMA: Patiesībā pats Dievs savu žēlastību dāvā bez jeb kāda nopelna. Kristus cilvēkus ir ļoti mīlējis un Dieva priekšā izdzēsis visu slikto viņu dzīvē, samaksādams ar savu dzīvību. Lūk, tā ir žēlastība! To var saņemt ikviens.

KRŪ: Re, cik Dieva mīlestība ir ļoti mīla un silta!

KRĀ: Tas ir tā, it kā Kristus būtu atvēris cilvēkiem durvis uz Debesīm?

MAMMA: Tiem, kuri Viņu mīl kā labāko Draugu un Glābēju, durvis pie Dieva ir atvērtas! Arī Tev.

Atrodi Bībelē stāstu par žēlsirdīgo samarieti Lūkas evaņģēlijā 10. nodaļā. Atrodi trūkstošos vārdus norādītajos pantos un ieraksti tos krustvārdu mīklā. Ņem vērā, ka vienā pantā var būt vairāki trūkstošie vārdi, tādēļ rūpīgi pārliedcinies, kurās rūtīnās kurš vārds jāieraksta.

30 Tad Jēzus atbildēja un sacīja: "Kāds cilvēks gāja no ... uz Jēriku un krita ... rokās. Tie tam noplēsa drēbes, ... un, atstādami viņu pusmirušu guļam, aizgāja.

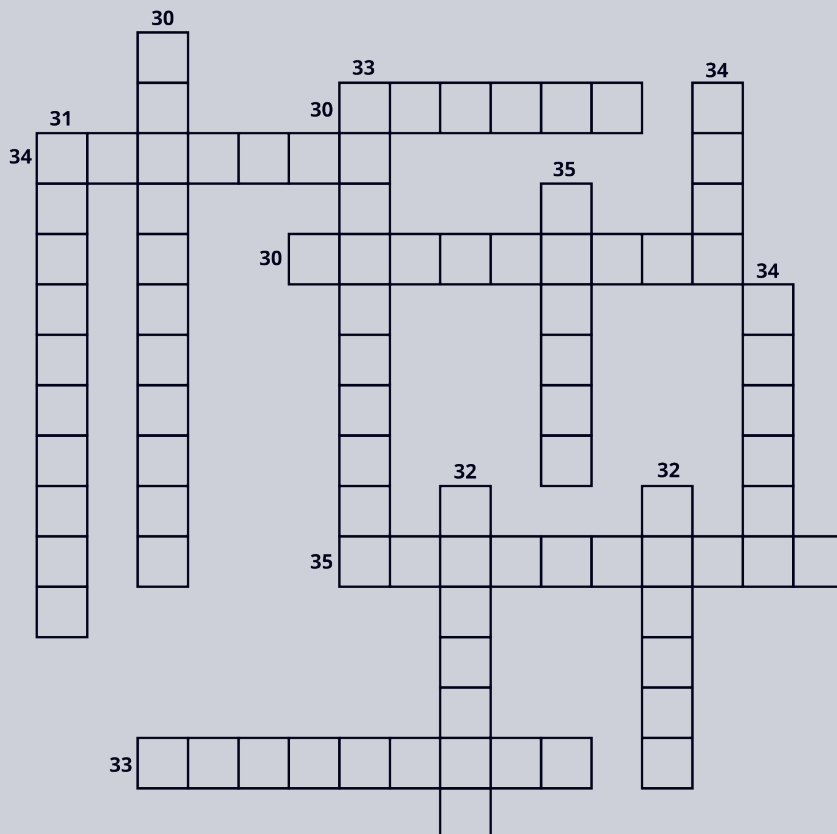
31 Bet nejauši kāds ... gāja pa to pašu ceļu un, to ieraudzījis, viņš aizgāja garām.

32 Tāpat arī kāds ... nāca gar to vietu, to ieraudzīja, bet ... garām.

33 Bet kāds ..., savu ceļu iedams, tuvojās viņam un, viņu redzot, sirds tam ...

34 Un piegājis viņš ... viņa vātis, ieliedams tajās ... un vīnu; pēc tam viņš to cēla uz savu lopu un to aizveda mājvietā un to ...

35 Bet otrā dienā, izņēmis divus denārijus, iedeva tos ..., sacīdams: kop viņu, un, ja tu vēl ko izdosi, atpakaļ nākdams, es tev to ...

IR LAIKS

JAUNIEŠU KONFERENCE

4.-6.
MAIJS

RUNĀTĀJS:
DANS MILLARES

VIETA:
MINHAUZENA UNDA
AINAŽU IELA 74, SAULKRASTI

WWW.EJ.UZ/JK2018

